

Onafhankelijk weekblad van de Leuvense student

Dinsdag 28 september 2010 • jaargang 37 • nummer 01 • 2010-2011 • www.veto.be

Veel film, weinig cinema, geen actie

Voor de tweede keer in zijn leven opende professor Mark Waer het academiejaar van onze alma mater. In een vijftig minuten durende speech, die inhoudelijk weinig verschilde van de speech die hij al gaf op de studiedag van het ICOR, kaartte hij enkele problemen aan, zonder zwaar tegen iemands schenen te schoppen.

RUBEN BRUYNNOOGHE |

Tradities zijn er om te breken. Zo was het dit jaar, in tegenstelling tot de voorgaande, niet André Léonard, de aartsbisschop van Mechelen, die de misviering leidde. De man was zelfs helemaal niet aanwezig. "Dit wisten we al een jaar op voorhand," merkte Waer achteraf op, "dit heeft dan ook niets met de situatie binnen de Kerk te maken"

Ook de academische zitting volgde een ander verloop dan gewoonlijk. Dit jaar was het enkel de rector die *live* een speech gaf. Andere sprekers namen het woord in een filmpje van vier minuten. Op die manier eiste de rector alle aandacht op, terwijl de speech van de studenten een beetje verdwaalde in de massa filmpjes.

Tijdens de zitting waren er enkele momenten waarvan wij nota namen. Waer liet zijn stokpaardjes paraderen, maar nam gelukkig bij momenten wat afstand van zijn droge academische houding ten voordele van een persoonlijk standpunt. Bij het thema bestuursautonomie liet Waer duidelijk uitschijnen dat een gezamenlijk optreden van de associaties niet meer wenselijk is wanneer, door omstandigheden, één associatie het hele beslissingsproces blokkeert.

Ook het concept van de oriënteringsproef kwam aan bod. Op een persontmoeting achteraf gaf de rector aan dat de plannen voor zo'n proef momenteel nog steeds niet erg concreet zijn. "Fi-

nanciering zou volgens mij door de staat moeten gebeuren," aldus Waer. "Dat is immers een kost die zichzelf terugbetaalt. Momenteel moet vijftig procent van de eerstejaarsstudenten na het eerste jaar afhaken. Dat is een enorme kost voor de maatschappij. Als we met een oriënteringsproef die uitval kunnen terugdringen komen er ook heel wat middelen vrij." Anderzijds gaf de rector ook te kennen dat het goed mogelijk is dat de Associatie K.U.Leuven op haar eentje zo'n niet-bindende proef zou organiseren.

DE SOMER

Het centrale thema van de opening was de vijftiende verjaardag van het overlijden van rector Pieter De Somer. Naar aanleiding daarvan gaven verschillende sprekers aandacht aan internationalisering. De studenten kloegen in hun filmpje zowel het taaldecreet als de povere huisvesting aan.

Waer reageerde: "We moeten beslissen hoe we die uitdaging van een stijgende internationalisering zullen aanpakken. Het zou mogelijk moeten zijn huisvestingsproblemen op te lossen door zowel massaal buitenlandse studenten te ontvangen als studenten naar het buitenland te sturen. Op die manier komen de kamers van wegtrekken de studenten vrij, zodat die ingepalmd kunnen worden door buitenlandse studenten. Zo'n oplossing zouden we dan wel structureel moeten aanpakken."

Een opvallende aanwezigheid was Vlaams minister van Onderwijs Pascal Smet (sp.a). Herhaaldelijk gaf de rector een kwinkslag naar de regering door te wijzen op de traagheid van sommige hervormingen, of te suggereren dat onderzoek en innovatie ook tot de portefeuille van de minister van Onderwijs zou mogen behoren. De minister zelf kreeg evenwel niet de kans om te reageren. Dit was het openingsfeestje van de rector, niet dat van de minister van Onderwijs. Zoveel was duidelijk.

VERDER IN
VETO |

PASCAL SMET

| 2

PROFFEN
BERLAMONT,
HUBERT &
LEMMENS

| 7 & 8

KOMMIL Foo

| 16

BEELD

Het was is weer koud in Leuven. Proffen stonden op straat. Ze lachten, liepen en ze geurden. Ze wisten waar het academiejaar om draait.

Vanuit de ramen, vanuit de deuren bekeek men hen, deze opgejaagde dieren.

Bontkraag tegen de herfst. Internationalisering tegen het navelstaren. Zelfgebrouwd bier tegen de dorst. Typen tegen de deadline. Fotografie tegen de vergetelheid.

(GJ)

(advertentie)

GROEP T
INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE
ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

Veto Trakteert:
snoepjes op de
infomarkt
donderdag!

“IK HEB NIET DE AMBITIE OM ONNOZEL TE ZIJN”

Deze zomer stelde het Vlaams Parlement een maatschappelijke beleidsnota voor over de nakende hervormingen in het hoger onderwijs. De integratie van de academiserende hogeschoolopleidingen, het hoger kunstonderwijs et cetera komen daarin aan bod. Met deze hervormingen op til, vroegen wij ons af wat die toekomstscenario's inhouden en wat mogelijke valkuilen zijn. Eén ding is alvast zeker: Pascal Smet is een optimist in hart en nieren. Daarnaast is hij ook een echte politicus. Concrete vragen zijn er om ontweken te worden...

RUBEN BRUYNNOEGHE &
ELISABETH VANDERVEKEN |

Veto: Het viel ons op dat er in uw beleidsplan niet echt veel aandacht was voor het hoger onderwijs? Heeft dat een bepaalde reden?

Pascal Smet: «Er is een heel mooi spreekwoord: “In de beperktheid kent men de meester.” Iemand die de dingen goed kent, kan het heel beknopt uitleggen en dat is eigenlijk ook zo met die beleidsnota's. Het is niet omdat er minder woorden aan bod komen dat het daarom minder belangrijk zal zijn. Integendeel.»

Veto: Vanuit het hoger onderwijslandschap zelf kwamen er toch geluiden waaruit bleek dat men niet echt zijn gading vond in het plan.

Smet: «Ik denk dat je nu te streng bent, ik denk dat we voldoende aandacht hebben gegeven aan hoger onderwijs. Tevens slaat één van de weinige kwantitatieve doelstellingen die heel duidelijk in het regeerakkoord staan, de verhoging van de middelen met 10 procent, op het hoger onderwijs. Dus ik heb niet het gevoel dat er enige reden tot gevoel van verwaarlozing zou moeten zijn. En ik heb ook niet het gevoel dat men dat voelt.»

Veto: Na de hervormingen van het hoger onderwijs zal het onderzoek dat nu nog aan de hogescholen gevoerd wordt, in handen van de universiteiten komen. Er is een vrees dat heel wat praktijkgericht onderzoek zo zal verdwijnen.

Smet: «Dat is een kwestie van afstemming. Afstemming tussen wat er nog in de hogescholen blijft, meer projectmatig onderzoek, en academisch onderzoek aan de universiteit. Aangezien je de opleiding academiseert, ga je wel naar academisch onderzoek. Dat is ook de reden waarom je het trouwens doet. Dan moet je daar ook geen schrik van hebben. Alles wat projectmatig en meer praktijkgericht is, zal in de hogeschool blijven, maar we vragen wel aan de associaties om te zorgen dat daar ook afstemming en samenwerking blijft.»

Veto: In een vorig interview met Veto heeft u de vraag naar de rol van de associaties niet beantwoord, u wou de conclusies van het maatschappelijk debat afwachten. Die conclusies zijn er nu...

Smet: «Ja, je hebt die ook gelezen, neem ik aan. Voor mij bestaat hun rol uit de hele afstemming tussen praktijkgericht, projectmatig onderzoek en academisch onderzoek. Dat is één. Ten tweede denk ik ook dat de hele

ontwikkeling van leerlijnen heel belangrijk is. Dat je gemakkelijk kan overstappen van secundair onderwijs, naar hoger onderwijs en universitair onderwijs. Dat lijkt mij wel een rol voor hen. Ik denk ook dat ze een rol moeten

hogeschool en universiteit. Wat is dan juist het verschil met de huidige situatie?

Smet: «Omdat het nu in de hogescholen zit en bij de associaties. Het is toch een beetje een andere structuur. We gaan dat verder uitwerken. Het is ook niet zo dat wij per se een enorm groot verschil willen, dus laat ons dat nu gewoon uitwerken. Uit de keuze die nu gemaakt is, blijkt dat je de kunstopleidingen niet zomaar in de universiteit kunt plaatsen. Dus daarom hebben we gezegd, laten we een sui generis creëren. Dat is geen anomalie, he, maar een sui generis.»

maar ook gewone kunstenaars, want dat is nu eenmaal eigen aan het kunstonderwijs. We gaan toch niet aan een vioolvirtuoos zeggen: “Geef les, maar haal eerst je doctoraat.” Dat zou onnozel zijn, dus dat gaan we niet doen. Ik heb niet de ambitie, noch behoefte om onnozel te zijn, dus gaan we dat ook niet vragen.»

Veto: Na de hervorming zullen de hogescholen hoogstwaarschijnlijk verzwakken in hun onderhandelingspositie. Komt daar iets tegenover te staan?

Smet: «Voor mij zijn professionele opleidingen evenwaardig aan

Ik ga akkoord met de stelling dat het voor sommige studenten niet evident is, maar dan moeten we maar begeleiding opzetten om te helpen. Bovendien kunnen studenten nog altijd kiezen om die opleiding volledig in het Nederlands te volgen.»

Veto: Daarop wordt dan geantwoord dat er zo twee snelheden hoger onderwijs kunnen ontstaan: één in het Engels en één in het Nederlands. Dus moet er wel voor gezorgd worden dat die twee diploma's gelijke waarde hebben.

Smet: «Ja, daar zijn we het over eens. Maar het niveau wordt toch niet bepaald door de taal, maar door de inhoud?»

Veto: Gaan die studenten die in het Engels onderwezen worden wel op dezelfde kwalitatieve manier dat vak onderricht krijgen? Er worden soms vragen gesteld bij de taalbeheersing van het Engels van sommige hoogleraren.

Smet: «Dan gaan ze het Engels moeten leren, hé. Als je verstandig genoeg bent om professor te worden, dan ben je ook verstandig genoeg om Engels te leren. Het is in eerste instantie aan de mensen van de universiteit om aan kwaliteitsbewaking te doen. Dan zullen misschien een aantal professoren een cursus Engels moeten volgen. So be it.»

RANKINGS

Veto: Taalbeleid gaat hand in hand met internationalisering. Op welke manieren wil u het Vlaamse onderwijs een grotere internationale uitstraling geven?

Smet: «Wat ik nu als voorzitter van de Europese raad voor onderwijs ga proberen is naar een soort Europese ranking te gaan. Nu heb je al die verschillende rankings en de ene keer zit Leuven er wel in en de andere keer zitten ze er niet in, dat is een beetje raar. Daarom zouden we toch naar een Europese ranking moeten gaan, en dan moeten we proberen om daar goed in te scoren.»

Veto: Van rankings krijgen wij de kriebels. Geloof u in dat systeem?

Smet: «Het is altijd een momentopname natuurlijk en bovendien ook problematisch om de juiste criteria te vinden. Een aantal van die rankings wordt opgesteld op het aantal doctoraten of het aantal verwijzingen. Zaken die je zo in zekere zin kan manipuleren. Het is dus echt een kwestie van de goede criteria te vinden. En die hebben we nog niet, want anders zou die ranking er al zijn, daar moeten we eerlijk in zijn.»

«Het feit dat er nu rankingsystemen bestaan en dat ze voortdurend terugkomen wil zeggen dat er behoefte aan is. Dan kan je zeggen “ik wil dat niet”, maar dat is bijna hetzelfde als ontkennen dat de zon schijnt, of dat het regent. De oplossing is dus het zelf beter organiseren. In plaats van al die rankings te ondergaan, maak ik er liever wel zelf een die maximaal objectief is, ook al zal die altijd subjectief blijven.»

STEPHANIE VERBEKEN

“Ik laat me zelden afschrikken door titels van mensen”

blijven spelen in heel het aanbod, in heel het optimalisatie-debat. Dus ik denk wel dat er daar nog een toekomst voor de associaties is weggelegd.»

Veto: Laten we het even hebben over de accreditatie van de opleidingen, het verlenen van een goedkeuring voor een opleiding door de overheid, tegen 2012. Denkt u dat die deadline gehaald zal worden door de opleidingen, of komt er een extra genadejaar?

Smet: «Ja, ze moeten klaar zijn, hé. En als ze niet klaar zijn, hebben ze een probleem. Een extra genadejaar is niet onze bedoeling, dus ja. They know what they have to do. Ik ga ervan uit dat het systeem zoals het nu is wel zal functioneren, en zo niet, ja.»

PEJORATIEF

Veto: Wat het kunstonderwijs betreft, gaat dit een anomalie in het systeem blijven? Nu is er beslist om een school of arts op te richten, iets in het midden tussen

Veto: Dat is het toch een beetje verbloemen. Dat is wat juristen gebruiken als...

Smet: «Ja, maar ik ben een jurist, hé. Een “anomalie”, dat heeft zoiets pejoratief, iets wat van de norm afwijkt en dat niet zo goed zou zijn. Terwijl je heel veel argumenten hebt om de kunstopleidingen in een school of arts te plaatsen. En nu zijn die verbonden in de hogescholen, blijven die aan de hogescholen. Gaat dat zo blijven, dat zullen we wel zien. Niets is eeuwig. Laat ons dat een eerlijke kans geven.»

Veto: Eén van de problemen in de kunst is dat je niet allemaal doctors kunt laten onderwijzen, maar er gaan dan verschillende hoogleraren zijn met een verschillend statuut. Houdt dat ook verschillende loonschalen in?

Smet: «Dat moet nog verder uitgewerkt worden en moet ook verder onderhandeld worden met de vakbonden, maar ik blijf wel uitgaan van het principe dat er niet alleen doctors zullen lesgeven,

academische opleidingen. Ik maak daar geen onderscheid in. Ik vind dat heel belangrijk, je positie hangt niet af van het aantal studenten maar van de kwaliteit die je aanbiedt, en in de mate dat je relevante opleidingen aanbiedt aan de mensen.»

Veto: Het lijkt ons anders wel, dat je als directeur van een hogeschool minder gewicht in de schaal kan leggen dan bijvoorbeeld een rector van een grote universiteit?

Smet: «Nee. Ik laat me zelden afschrikken door titels van mensen.»

TAALSPRONG

Veto: Een andere hervorming: het taalbeleid dat verscherpt zal worden. Sommigen vrezen voor een dubbele “taalsprong”. Studenten moeten eerst overschakelen naar academisch taalgebruik en dan nog eens de sprong maken naar een andere taal.

Smet: «Ik was absoluut voorstander van wat we nu hebben beslist.

Ondervoorzitter in opspraak

Het werkjaar begon onder een slecht gesternte voor de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO). Nauwelijks was de nieuwe ploeg verkozen of de ondervoorzitter kwam in opspraak. Thijs Van den Brande, die betrokken was bij de oprichting van een repetitoren bureau voor en door studenten, werd beticht gevoelige informatie door te hebben gespeeld naar een particuliere concurrent. In juni belegde LOKO een extra Algemene Vergadering waarin uiteindelijk twee derde van de leden zijn vertrouwen in Thijs bevestigde.

JELLE DEHAEN & GEERT JANSSEN |

Vorig academiejaar kregen enkele studenten het idee om een repetitoren bureau, genaamd Sagio, op te richten dat tegen een maatschappelijk correcte prijs zou werken. Sagio schreef LOKO aan om hulp bij dit project en Thijs Van den Brande, op dat moment vertegenwoordiger van LOKO in de onderwijsraad van de K.U.Leuven, stelde zichzelf hiervoor kandidaat omdat hij een zekere specialisatie in de materie had verworven.

AGRESSIEF

Begin maart had Thijs een gesprek met de zaakvoerster van LOGOS, het repetitorenbedrijf waarvoor hij zelf werkte. Naar eigen zeggen wilde hij daar informatie inwinnen over hoe een repetitorenbedrijf werkt. De zaakvoerster was echter op de hoogte geraakt van het studenteninitiatief en volgens Thijs werd hij onder druk gezet om informatie over Sagio te verstrekken, wat hij ook deed. Hij vroeg haar om deze informatie nadien te vernietigen.

Hoewel Thijs op de algemene vergadering bevestigde zo gehandeld te hebben omdat hij de job nodig had, ontkent hij dit nu. "Ik was blij dat ik een bijbaantje had waardoor ik wat kon bijverdienen maar het geld speelde geen rol."

"De dag na mijn gesprek met LOGOS, besefte ik dat ik iets had gedaan dat niet klopte," vertelt Thijs. Niettemin waren het medewerkers van Sagio die ontdekten dat er informatie gelekt was die LOKO hierover contacteerden. Thijs: "Ik heb er na eerlijk toegegeven dat die informatie waarschijnlijk van mij kwam."

BLAAM

Dit bericht kwam echter enkele uren na de Algemene Vergadering van LOKO waarop de nieuwe mandatarissen, en dus ook Thijs, verkozen werden. Op dat moment werd de Algemene Vergadering niet ingelicht over dit incident omdat er nog teveel onduidelijkheid bestond. Ook Thijs kon die avond zelf niet meer informatie geven: "Ik kreeg bericht dat er informatie gelekt was maar ik had die avond zoveel stress dat ik niet met een helder hoofd kon nadenken. Ik wist niet waarover het ging of wat er net aan de hand was."

"Ik had zoveel stress dat ik niet met een helder hoofd kon nadenken"

Enkele weken later werd een extra Algemene Vergadering belegd. Hierop werd beslist dat Thijs een officiële blaam zou krijgen maar dat het vertrouwen in hem werd behouden. Die blaam werd echter op geen enkele manier concreet ingevuld. Thijs: "Ik heb het gevoel dat ik op de juiste manier werd gestraft. Zowel ikzelf als LOKO hebben hier heel wat van geleerd en we gaan proberen dit te remediëren. Ik weet dat ik mijn communicatiestrategie moest aanpassen. Dit hele probleem is het resultaat van slechte communicatie."

Politiek van op het spreekgestoelte

Als een professor het zegt, zal het wel waar zijn. In die waan brachten wij onze eerste dagen door aan de universiteit, maar wat als er ex cathedra politieke propaganda op de studenten wordt afgevuurd? Als zelfstandig academisch personeel kan een professor zeggen wat hij wil. Of toch niet?

RUBEN BRUYNNOOGHE |

"Vanuit de universiteit zelf zijn er geen richtlijnen die zeggen hoe de professoren zich moeten gedragen tijdens de colleges wat betreft politieke standpunten," zegt Freddy Jochmans, directeur-generaal van de rectorale diensten. "Het is wel zo dat van de professoren verwacht wordt dat ze naast hun onderwijsopdrachten ook nog aan onderzoek doen, maar ook aan maatschappelijke dienstverlening. Een politiek mandaat opnemen valt onder die laatste opdracht. Wanneer een ZAP-lid echter binnen de colleges stemadvies geeft aan de studenten of een uitgesproken partijprogramma verdedigt, valt dat moeilijk te verzoenen met zijn professorenopdracht."

Jochmans gelooft niet dat een professor ooit misbruik zou maken van zijn leerstoel om politieke boodschappen de wereld in te sturen. "Maar wanneer dat toch zou gebeuren, kunnen de decanen en vicerectoren hierover altijd een gesprek voeren. Het is echter wel alleen de rector die een tuchtprocedure kan starten tegen een professor die afbreuk doet aan de waardigheid van het ambt."

In de groep Humane Wetenschappen, en in het bijzonder de faculteiten Rechtsgeleerdheid en Sociale Wetenschappen ligt de grens tussen politiek en academia gevoeliger. Professor Katlijn Malfliet, decaan van de faculteit Sociale Wetenschap-

pen, wijst erop dat in haar faculteit de keuze van de collega's om een politiek geladen engagement op te nemen bewust gerespecteerd wordt. Zelf heeft ze nog in de gemeenteraad gezeteld. "Dat vond ik zelf moeilijk te combineren met mijn leeropdrachten. Je wordt deel van een politieke machine en je kan weinig academische inbreng geven." Tegen politieke propaganda in de collegezalen zal ze naar eigen zeggen met de grootste radicaliteit worden opgetreden. "Anderzijds is de grens soms moeilijk te trekken. Je kan je afvragen of volledige neutraliteit wel bestaat in dit vakgebied."

VAKSCHOOL

Markant figuur binnen de faculteit, althans volgens de studenten, is professor Maddens, ook wel bekend van de Maddensdoctrine. Maddens: "Ik kan zelf wel duidelijk het onderscheid maken tussen mijn colleges enerzijds en mijn persoonlijke standpunten die ik via opiniestukken naar buiten breng. In mijn lessen daarentegen geef ik zoveel mogelijk standpunten weer. Bovendien heb ik ook geen politiek mandaat." Malfliet springt Maddens hierbij: "Hij is een goed politicoloog en een origineel denker. We zijn geen vakschool waar enkel kennis wordt bijgebracht, maar een universiteit waar we de studenten uitdagen om kritisch na te denken over theorieën zoals die van professor Maddens."

Aan die andere faculteit waar de

grens tussen beleid en onderwijs soms moeilijker te trekken valt, namelijk aan de faculteit Rechtsgeleerdheid, vinden we professor Danny Pieters (N-VA), bekend als huidig Senaatsvoorzitter en momenteel druk bezig als koninklijk bemiddelaar. Volgens de studenten is hij de meest opvallend politiek aanwezige professor van de faculteit. Zelf zegt hij zijn politieke overtuiging niet mee te laten spelen in de colleges. "Anderzijds, vind ik het wel de taak van een hoogleraar om in zijn vak niet alleen weer te geven hoe een ander vandaag geregeld is, maar ook om stelling te nemen en een toekomstperspectief te bieden. Bij dit laatste wordt de student dan uitgenodigd om stelling te nemen. Op mijn vakgebied betekent dit het socialezekerheidsrecht van vandaag uitleggen en ook alternatieven bespreken. Partijpolitiek komt daar niet aan te pas."

Waar de grens juist ligt, is moeilijk te zeggen. Richtlijnen over politiek gedrag opstellen, lijkt moeilijk en is misschien zelfs niet opportuun geeft Malfliet aan. "Professoren komen elkaar geregeld tegen en zullen elkaar zo wel aanspreken als er over de schreef wordt gegaan. In de korte tijd dat ik decaan ben, heb ik nog niemand op de vingers moeten tikken en heb ik er ook geen weet van dat zoiets al gebeurd zou zijn. Als het echt te ver zou gaan, denk ik niet dat de studenten dat zouden pikken. Denk maar aan de studenten van de Karlovy Universiteit in Praag die protesteerden tegen hun professoren omdat die, na de val van de Muur, plots allemaal de nood kregen om politieke boodschappen te verkondigen in de les."

CHRISTINE LAUREYS

Kort |

PROFFEN EN MANDAAT

In juni nam de Raad van Bestuur van de K.U.Leuven het besluit om de aanstelling van proffen met een wetgevend politiek mandaat te reduceren tot maximaal 50 procent. Dat besluit stond al langer op de agenda en werd genomen los van individuele personen, aangezien op dat ogenblik niemand van het professorenkorps zo'n mandaat bezat. Het is nu wel van toepassing op senaatsvoorzitter en professor, Danny Pieters (N-VA), en prof. Rik

Torfs, senator voor CD&V. Het wordt aan de faculteiten overgelaten om in overleg met de professor in kwestie de deeltijdse aanstelling in te vullen.

RECTOR NEEMT ONTSLAG

De Université Libre de Bruxelles (ULB) is een rector armer. De raad van bestuur had vorige week maandag zijn twee kandidaten voor een vicerector-schap weggestemd, daarop nam Vincke ontslag uit zijn ambt als rector. Bij zijn aftreden gaf de rector de raad van bestuur nog een stevige veeg uit de pan. "De raad van bestuur is verrot door

een clanlogica die uiteindelijk de hele instelling blokkeert," aldus Vincke.

Vincke werd in mei van dit jaar nog herkozen als rector met 78 procent van de stemmen.

TAALTEST

Vier Vlaamse universiteiten hebben een uniforme taaltest Nederlands ontwikkeld voor anderstaligen die zich willen inschrijven aan de universiteit

De taaltest, de zogenaamde Interuniversitaire Taaltest Nederlands voor Anderstaligen (ITNA), wordt vanaf dit academiejaar gebruikt door de universiteiten van

Antwerpen, Gent, Leuven en Brussel (HUB).

Tot vorig academiejaar bood elke universiteit apart een eigen taaltest aan. Omdat dat in de praktijk voor verwarring en soms zelfs tot een gevoel van subjectiviteit zorgde bij de studenten besloten de universiteiten een gezamenlijke taaltest te ontwikkelen.

Anderstalige kandidaat-studenten moeten bewijzen dat ze het Nederlands voldoende beheersen om hogere studies aan te vatten.

UNIVERSITEIT TOCH NOG POPULAIR

De laatste weken leek het erop

dat de universiteiten een sterke daling van het aantal inschrijvingen zouden meemaken. De laatste cijfers tonen echter aan dat er een lichte stijging is. Late inschrijvingen zouden aan de basis liggen van de plotse opwaartse knik in de inschrijvingsaantallen.

Toch is niet alles rozengeur en maneschijn, de ingenieurs moeten het nog steeds met heel wat minder inschrijvingen doen dan vorig jaar. Nochtans smeekt de arbeidsmarkt om nieuwe ingenieurs.

RB & EV |

De Zelfmoordlijn zoekt nieuwe vrijwilligers

Bij de start van het nieuwe academiejaar, gaat het Centrum ter Preventie van Zelfdoding (CPZ) op zoek naar nieuwe vrijwilligers om de Zelfmoordlijn te bemannen. Wat dat precies inhoudt, vragen we aan een studente die sinds een jaar vrijwilliger is.

MARGOT HOLLEVOET |

Veto: *Waarom ben je zelf vrijwilliger bij de Zelfmoordlijn geworden?*

Vrijwilligster: «Ik studeer psychologie en ik wou heel graag iets doen om mensen te helpen, iets dat nuttig is. Ik heb dan gekozen voor de Zelfmoordlijn, omdat er zo'n taboe rond zelfdoding hangt. Dat taboe wil ik doorbreken.»

Veto: *Heb je dan ook een opleiding gekregen?*

Vrijwilligster: «Er is een opleiding voor volwassenen en één voor studenten. Inhoudelijk zijn die hetzelfde: over zelfdoding, hoe je een gesprek moet aangaan, hoe je via de telefoon een effect kan hebben op iemand. Voor studenten is de opleiding korter, omdat het de bedoeling is dat studenten direct starten. Begin oktober is er de opleiding, een maand van intensieve training. In het eerste semester kun je al aan de slag.»

“Ik ga naar huis met een goed gevoel”

Veto: *Hoe pak je een gesprek aan?*

Vrijwilligster: «De boodschap is altijd luisteren en begrip tonen, dat is de basis van elk gesprek. Er zijn wel richtlijnen. Het is de bedoeling zelfdoding bespreekbaar te maken en niet rond de pot te draaien. Dat stelt de bellers gerust. Zelfs al staan ze op de rand van het leven, ze hebben toch nog gebeld, een teken dat ze nog open staan voor hulp, al dan niet bewust. Dat moet je als vrijwilliger voor ogen houden, ook al weet je vaak niet hoe het afloopt.»

Veto: *De Zelfmoordlijn heeft sinds kort ook een chatsysteem. Is dat niet onpersoonlijker dan een telefoongesprek?*

Vrijwilligster: «Volgens de vrijwilligers die aan de chat zitten, helpen emoticons, spaties en pauzes. Dat vervangt de stem en intonatie en de geluiden die je tijdens een telefoongesprek wel hebt. De chat wordt vooral gebruikt door jongeren, omdat het een medium is dat ze goed kennen. Maar ook volwassenen gebruiken de chat, omdat het soms gemakkelijker is om iets te typen dan luidop te zeggen.»

RECLAMESPOT

Veto: *Wat maakt iemand een goede vrijwilliger?*

Vrijwilligster: «Interesse! Het enige dat ik met veel andere vrijwilligers gemeenschappelijk heb, is de interesse en de motivatie om mensen te helpen. Ook empathie en begrip tonen zijn karaktereigenschappen die je kan gebruiken. Je moet niet echt iets kunnen, de nodige zaken, zoals communicatieve vaardigheden leer je tijdens de opleiding.»

Veto: *Hoe ga je om met de verhalen en levensomstandigheden die je hoort?*

Vrijwilligster: «De eerste gesprekken waren moeilijk, maar je krijgt een peter of een meter, die jou kan begeleiden. Daarna had ik er meer voldoening van, ik ga naar huis met een goed gevoel, omdat ik er was voor de mensen. Op die manier kan ik de gesprekken beter achter mij laten, omdat ik mezelf er aan herinner dat ik mensen help.»

Veto: *Hebben artikels of nieuwsberichten over zelfdoding een invloed op het aantal bellers?*

Vrijwilligster: «Ja, dat is heel opvallend. Toen Yasmine zelfmoord pleegde, werden we de weken erna overspoeld door bellers. Een jaar later kwam het weer in het nieuws en ook dan waren er meer bellers. Als er een reclamespot van de Zelfmoordlijn wordt uitgezonden, zijn er ook meer bellers.»

Veto: *Wat is eigenlijk de correcte term: zelfmoord of zelfdoding? Op de site gebruikt men zelfdoding, maar de lijn heeft wel “Zelfmoordlijn”.*

Vrijwilligster: «Het Centrum ter Preventie van Zelfdoding gebruikt in haar communicatie “zelfdoding”, volgens de mediarijchlijnen rond zelfdoding. Aan de Zelfmoordlijn gebruiken we de term “zelfmoord” — behalve tegen nabestaanden — omdat we merken dat de oproepers zelf dat woord hanteren.»

Veto: *Heeft het vrijwilligerswerk een invloed op je eigen leven? Zie je sneller de signalen van mensen in nood?*

Vrijwilligster: «Ik ben uit mezelf al een empathisch persoon, maar ik zal natuurlijk sneller de signalen herkennen. Ik heb ook meer vaardigheden om zo'n gesprek aan te gaan. Ik heb bijvoorbeeld geleerd om met stiltes om te gaan, problemen te concretiseren. Die vaardigheden heb ik voor de rest van mijn leven.»

Veto: *Waarom zoekt de zelfmoordlijn nieuwe vrijwilligers?*

Vrijwilligster: «Er is vooral meer volk nodig. Er is dag en nacht bezetting, maar het is altijd beter om met meer te zijn. Hoe meer helpers, hoe meer vreugd! Mensen stoppen er soms mee omdat de diensten niet meer kunnen inplannen, door kinderen of ziekte. Binnenkort wordt het mogelijk om van thuis uit telefoons te beantwoorden, wat het al iets gemakkelijker zal maken om een dienst te draaien.»

Vragen over zelfdoding? Bel gratis en anoniem naar 02 694 95 55 of chat met de Zelfmoordlijn via preventiezelfdoding.be en zelfmoordlijn.be.

Voor kandidaat-vrijwilligers is er een infoavond op 29 september in het Maria-Theresiacollege. Meer info: 02 649 62 05 of vrijwilligers@preventiezelfdoding.be.

Alma verhoogt prijzen

Studentenrestaurant Alma verhoogt dit jaar opnieuw haar prijzen. Vanaf nu betaalt de Leuvense student tot 5 euro voor een maaltijd.

JENS CARDINAELS & ELINE VAN ELDERE |

Gerechten die tot voor kort 3,40; 4 en 4,90 euro kostten, kosten nu respectievelijk 3,50; 4,10 en 5 euro. Broodjes en soep worden 10 cent duurder. Het is opvallend dat voor het eerst het symbolische bedrag van 5 euro bereikt wordt.

«Elk jaar wordt er een indexatieoefening gedaan. Die is gebaseerd op de raming van de kostenstijging voor het nieuwe academiejaar. We analyseren de kosten van de energie, het personeel en de grondstoffen. Dan bekijken we hoe hard de prijzen moeten stijgen», zegt Kris Van Gool, adjunct-directeur van Alma en verantwoordelijke voor de financiën. «Wij doen dat telkens aan het begin van het jaar, maar we garanderen dat in de loop van het jaar de prijzen niet meer verhoogd worden.»

Een ander probleem is de subsidiëring. «Wij zouden graag extra middelen krijgen. De afgelopen vijf jaar hebben we jaarlijks 50.000 euro moeten inleveren», vertelt Almadirecteur Jef Van Eynde. Hij beseft echter dat hij niet moet rekenen op hogere subsidies. «Logisch», vult Van Gool aan, «want de Vlaamse regering moet besparen. Ook andere diensten zoals huisvesting verdedigen hun belangen en willen hun deel van de koek.»

Voor het eerst wordt het symbolische bedrag van 5 euro gehaald. Van Gool begrijpt dat dat een gevoelig punt is. «Toch moeten we dit doen om uit de kosten te raken.» Bovendien ziet hij die 5 euro niet als een absolute grens. «Het is best mogelijk dat we die prijs in de toekomst nog moeten verhogen. Het is belangrijk dat het prijsverschil tussen

goedkopere maaltijden en duurdere groot genoeg blijft.» Verder ontkent hij dat er de laatste jaren meer duurdere maaltijden aangeboden worden. «Het is zelfs zo dat wij garanderen dat de goedkoopste maaltijd altijd beschikbaar is. Als ze uitverkocht is, voorzien we een andere, even goedkope maaltijd.»

DONDERDAG, VEGGIEDAG

Nele Apers, verantwoordelijk voor Alma bij de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie (LOKO), heeft begrip voor de prijsstijging. «Het is duidelijk dat Alma de Leuvense student zo goedkoop mogelijk voedsel wil aanbieden. Door stijgende kosten moeten ze nu eenmaal de prijs verhogen. Bovendien bieden ze een goede kwaliteit.»

Haakt een deel van de studenten af na zo'n verhoging? Volgens Van Eynde niet. «De voorbije jaren zien we dat de omzet — los van de gevolgen van de indexatie — stijgt. Dat betekent dat er meer gegeten wordt.» Met de stijging van de studentenpopulatie heeft dat slechts deels te maken, aldus de directeur. «Wij zien geen directe relatie tussen de stijging van het aantal studenten en de stijging van onze verkoop.»

Er is ook goed nieuws: vanaf nu is er elke donderdag een veggiedag in Alma 2. Dat betekent dat er naast het vleesaanbod twee vegetarische schotels geserveerd worden. Van Eynde legt uit dat de opzet van vegetarische maaltijden zal veranderen. «Nu stellen we een schotel samen en vervangen we het vlees simpelweg door iets vegetarisch. In de toekomst willen we veel creatiever zijn met ingrediënten.»

“Ik trek me niks aan van de manier waarop ik er bijloop”

Sinds gisteren loopt Leuven weer vol met studenten, maar in residentie Romero in de Blijde Inkomststraat kan je momenteel nog een speld horen vallen. Kón je, is misschien beter, want tegenover ons aan tafel zit Joren Delaruelle, een student Japanologie. Hij legt uit waarom hij als andersvalide zo tevreden is over Romero, waar studenten met en studenten zonder een handicap de keuken delen.

ALEXANDER CORNET |

Joren Delaruelle: «Bij mijn geboorte hebben mijn hersenen niet genoeg zuurstof gekregen waardoor mijn lichaam niet goed reageert op impulsen. Daarom loop ik op krukken en heb ik ook moeite met schrijven. De dokters hebben misschien niet het maximum gedaan om mijn handicap te beperken, maar we zijn nu bijna twintig jaar later en intussen heb ik me al lang met mijn situatie verzoend.»

Veto: *Ben je tevreden over Romero?*

Joren: «Absoluut. Ik had me op voorhand geïnformeerd over residenties voor gehandicapten, ook aan de universiteit van Gent, maar ik hoorde van mensen die vroeger in Romero hadden gezeten dat er hier een hele goede sfeer heerst en dat de integratie van studenten met een handicap beter op punt staat aan de K.U.Leuven dan aan andere Vlaamse universiteiten. Op Romero wordt er niet in hokjes gedacht. Iedereen gaat met iedereen om.»

«Dit wordt mijn tweede jaar hier en vorig jaar was echt super. Ik heb me rot geamuseerd met de anderen hier op de tweede verdieping. Het kotleven was nieuw voor mij, maar ik vind het altijd leuk om in een nieuwe omgeving te komen en nieuwe mensen te leren kennen. Dat laatste is hier op kot al goed gelukt en in de les vlot het ook. We zaten met honderdtwintig in het eerste jaar Japanologie, dus volk genoeg om mee te praten.»

ZELF AFWASSEN

Veto: *Je gaat heel complexloos om met je handicap.*

Joren: «Ik heb geleerd om zelfstandig te zijn en niet altijd beroep te doen op anderen. Ook al lwtijd altijd wel iemand me helpen, ik wil niet voortdurend van anderen afhankelijk zijn. Het is handig als een mobiele kotgenoot iets mee-

brengt uit de winkel, maar ik beseft dat zij hier ook niet alles alleen kunnen beredderen. Daarom onderneem ik ook zelf dingen. De afwas is bijvoorbeeld geen probleem voor mij, dus vind ik het maar normaal dat ik die niet door een ander laat doen. Daarin ben ik koppig.»

«Alles verloopt hier heel spontaan. Als ik mijn sokken niet aankrijg is er altijd wel iemand om me te helpen. En natuurlijk is het makkelijk als een kotgenoot me naar de les begeleidt, maar de Letterencampus is hier tegenover dus ver moet ik niet. Dat heeft de universiteit wel goed geregeld. Zodra ze weten wat je gaat studeren, zoeken ze een plaats in een residentie vlakbij de campus.»

Veto: *Vind je dat je een volwaardig studentenleven hebt?*

Joren: «Ja, ik vind van wel. Het is inderdaad niet gemakkelijk om in de Fakbar Letteren te geraken, met trappen zowel voor- als achteraan, maar het is me met enige hulp toch al een paar keer gelukt (*lacht*). Als het daar druk is heb ik

“De afwas is geen probleem voor mij”

niet veel ruimte om te manoeuvreren, maar 't is zeker niet zo dat ze mij in een hoek zetten en mij vergeten. Mijn vrienden staan gewoon rond mijn rolstoel en betrekken me bij wat er gebeurt.»

«Ik trek me ook al lang niks meer aan van de manier waarop ik er bijloop. Natuurlijk zie ik sommige mensen naar mijn rolstoel kijken of wanneer ik met mijn karretje door Leuven loop, maar ik kan me daar niet aan storen. Ik moet me op die momenten al genoeg concentreren op waar ik zelf mee bezig ben.»

Leuven Autovrij

Na Brussel en Antwerpen was het de voorbije week de beurt aan Leuven. Voor het eerst kreeg onze studentenstad een autoloze zondag. Wat voor de ene een doorn in het oog is, betekent voor de andere een welgekomen ontlasting van files, getoeter en stinkende auto's. Wat was er loos in Louvain en waarom werd koning auto zondag ontthoofd?

PHILIP GALLASZ |

Het fenomeen autovrije dag onstond bij onze noorderburen. Omdat bij het begin van de Tweede Wereldoorlog de benzine bleek op te zijn, bleef de vierwieler zeven zondagen lang aan de kant. In ons land werd de autoloze zondag ingevoerd in de herfst van 1956. De Suezcrisis en de internationale spanningen hadden namelijk de olietoevoer uit het Midden-Oosten doen sputteren.

De oliecrisis in de jaren zeventig veroorzaakten een derde reeks autovrije zondagen. Tegelijk kwam het besef dat benzine een eindige grondstof was. Toen de gevolgen van de olieboycot tegen het Westen echter minder dramatisch bleken uit te vallen, hief men de zondagen weer op. Bovendien bleek het benzineverbruik niet af te nemen. Wie vindingrijk was, reed zaterdag reeds naar zijn bestemming en keerde zondagavond terug.

De laatste jaren ontpopt de autoloze zondag zich tot een dag in het kader van ecologische duurzaamheid vol randactiviteiten, die moeten aantonen dat een stad ook zonder

auto's bruist. *Tout court*, we doen het voor het milieu en omdat we kunnen fietsen over de breedte van vier baanvakken.

VIVE LE VÉLO

Fietsveiligheid verdwijnt in Leuven nooit uit de picture maar werd afgelopen zondag extra belicht. Zo werd op het Martelarenplein met verschillende acties de fiets gepromoot. Het buurtcomité "Wijk voor de fiets" uit Wilsede pleit al enkele jaren voor veilig fietsverkeer in het Leuvense. Voorbijgangers konden op een stadsplan de fietsknelpunten aanduiden. Uiteindelijk hoopt het comité met een petitie en een fietsactieplan de stad te kunnen sensibiliseren.

Een andere actie die uitging van de groep achter het Studenten Welkom, bracht al taxifietzend en vrijblijvend, geïnteresseerden tot in het centrum. Twaalf moderne riksjas werden ingezet. De studenten konden bij hun aankomst gebruik maken van de actie om de weg naar hun te kot af te leggen.

De fietstaxi legde (on?)bewust de pleister op de wonde. De etter zit

voor menig student namelijk in de gekozen datum, waardoor de autovrije zondag aan de vooravond van het nieuwe academiejaar viel. Dennis De Roover, de voorzitter van de Leuvense Overkoepelende Kring-Organisatie, verwacht dan ook een klachtengolf. De meeste gemeenten organiseerden hun autovrije dag een week eerder. In Leuven besloot men echter te wachten, onder andere om niet in het vaarwater te komen van Leuven kermis. Vorig jaar nog werd de geplande autoloze zondag geamputeerd tot een autoluwe dag vanwege de koopjeszondag. Het stadsbestuur was gezwicht voor de grote winkelketens, meenden sommigen.

SCHADECLAIMS

Ook dit jaar doen er geruchten de ronde dat het stadsbestuur gezwicht is voor een "grote speler", in dit geval de Ladeuzeparking. Zo wou men officieel enkele parkings toegankelijk houden voor studenten. Met als gevolg dat onder andere de Blijde Inkomstraat en Capucijnenvoer toegankelijk bleven. Het vermoeden werd geuit op DeWereldMorgen.be, waar men schrijft dat er gedreigd werd met schadeclaims indien de Ladeuzeparking niet toegankelijk bleef. Waar of niet: rond het initiatief van een autoloze zondag is het nooit stil. Want wat voor de ene een doorn in het oog is...

SOPHIE VERREYKEN

Rode container populair bij Erasmussers

Gedurende twee weken, van 13 tot 26 september, bevond zich op het Martelarenplein een rode container die dienst deed als International Welcome Desk. Zoals de naam al doet vermoeden, konden internationale studenten hier bij hun aankomst in Leuven terecht voor meer informatie over hun nieuwe verblijfplaats.

JANINA VERBRUGGEN |

Het idee om een opvallende container aan het station te plaatsen, kwam er op vraag van het International Office van de K.U. Leuven. Zij houdt zich bezig met de administratie die betrekking heeft op internationale studenten. Ze coördineert onder meer het buddyproject waarbij ingeschreven Erasmussers een Leuvense student toegewezen krijgen als peter of meter.

Buitenlandse studenten hebben het immers vaak nog lastig

om bepaalde plaatsen te vinden bij hun aankomst in België. Een goede Erasmusser wil bijvoorbeeld meteen weten waar de leukste feestjes plaatsvinden en voor zij die op langere termijn denken, kan de bibliotheek misschien ook af en toe van pas komen. Om studenten wegwijs te maken in Leuven vanaf het moment dat ze aankomen, werd besloten dat het station de plek bij uitstek is om een soort van ontvangstcomité, de Welcome Desk, op te richten.

PODCAST

Er werd ook gedacht aan het feit dat studenten in de meeste gevallen aankomen op de luchthaven. Om de weg naar het ontvangstcomité te vergemakkelijken, heeft LOKO International een inventie-

ze nu landden in Zaventem, of hun beperkte Erasmusspaarpot hadden willen redden door voor een aankomst in Charleroi te kiezen: de route werd vanuit beide vertrekpunten uitgelegd. Alsof dat niet voldoende was, werden

er ook wel eens jongeren langs die polsten of er iets gratis te krijgen viel aan de container. Een mens kan maar proberen.

Alle uitleg werd verschaft in het Engels. Voor de meerderheid geen enkel probleem dus, al is het

Af en toe kwamen er ook wel eens jongeren langs die polsten of er iets gratis te krijgen viel aan de container

ve oplossing uitgedacht: de podcast. Erasmussers konden de podcast eenvoudigweg downloaden. Deze begeleidt hen van de luchthaven richting Leuven Station. Of

ook de typisch Leuvense must-see's in de oren van menig Erasmusser geknald via een eenvoudig mp3-bestandje. Mochten deze technologische snufjes de nieuwsgierige Erasmusser nog niet bekoren, dan kon men dit jaar voor het eerst uitleg krijgen van een vriendelijke Leuvense student op het Martelarenplein.

B&B

Vragen beantwoorden deden ze vast met plezier, de lieflijke Kim en Evelien van de Welcome Desk. Geheel terecht dus dat ieder uur vele nieuwelingen in Leuven hun een bezoekje brachten met al hun vragen. De informatie die ze wilden, was over het algemeen zeer uiteenlopend, al waren de meest gestelde vragen van praktische aard: van de weg naar de jeugdherberg, de locatie van het stadhuis of de huisvestingsdienst tot de vraag waar Nederlandse lessen gevolgd kunnen worden. Een enkele jongen wou zich ontdoen van zijn moeder, door de Information Desk te laten zoeken naar een bed and breakfast waar nog vrije plaatsjes waren. Af en toe kwamen

maar om toch de voornaamste informatie te kunnen vragen en begrijpen. Mochten routeaanwijzingen toch niet duidelijk genoeg zijn, beschikte de Welcome Desk over foldertjes en stadsplannetjes.

Naast deze rode container als Welcome Desk, hebben de mannen en vrouwen van LOKO International nog enkele andere initiatieven die het de buitenlandse studenten naar hun zin moeten maken. Afgelopen donderdag konden ze hun eerste frisse Belgische pint gaan binnenkappen op de International Party in Alma 2. Vanaf 22 september werden ook de Orientation Days georganiseerd voor de internationale studenten. Dit houdt onder meer een informatiebeurs in evenals een wandeling door Leuven en richting Campus Heverlee. Omdat niet alleen het serieuze aspect van belang is op een Erasmusavontuur, kon ook gekozen worden voor een spannend dagtripje naar Brugge of een filmavondje. De internationale studenten worden dus zeker niet aan hun lot overgelaten in deze studentenstad.

SOPHIE VERREYKEN

Bewijzen statistieken alles?

Volgens Woody Allen zijn 94,5 procent van alle statistieken verzonnen. Volgens onze grootvader ligt dat cijfer nog hoger. Onze grootvader heeft een tweeloop waarmee hij postbodes bedreigt. Professor Mia Hubert kent onze grootvader niet en ze is geen kleine, neurotische jood, maar ze doceert gelukkig wel statistiek.

JELLE DEHAEN |

Veto: *U bent gespecialiseerd in robuuste statistiek. Wat is dat precies?*

Mia Hubert: «Als je metingen doet, heb je soms uitzonderlijke waarden. Als je bijvoorbeeld het gemiddelde van je examenresultaten berekent, kan je misschien op één vak slecht scoren. Hierdoor zou het gemiddelde geen goede weergave zijn van je echte kwaliteiten en ben je beter af met de mediaan. In de robuuste statistiek bestuderen we statistische methoden die minder gevoelig zijn aan zulke uitschieters.»

DRONKEN

Veto: *Wij stellen ons bij statistiek vooral kansspelen en opiniepeilingen voor. Zijn er meer toepassingen dan dat?*

Hubert: «De sociale applicaties zijn het meest bekend, maar er is veel meer dan dat. Zo zal men in de medische wereld statistiek gebruiken om te beslissen of een nieuw medicijn beter werkt dan hetgeen reeds op de markt is. In de industrie zal men dat gebruiken voor kwaliteitscontrole. Blijft bijvoorbeeld de omvang van colablikjes die een machine produceert wel binnen de normen? Maar er is nog meer. Als we verhoogde temperaturen waarnemen, duidt dat dan op een klimaatverandering? Hoe hoog moet je een dijk bouwen opdat er geen overstroming kan zijn? Dat laatste heet de studie van extreme waarden.»

Veto: *Het cliché luidt dat je met statistieken alles en niets kan bewijzen. Klopt dat?*

Hubert: «Mensen houden van cijfers want zij kunnen een extra argument zijn. Vooral grafieken zijn po-

pulair want daardoor kun je veel in een oogopslag zien. Maar zij kunnen ook bijzonder misleidend zijn. Een leuke illustratie daarvan, die ook verduidelijkt waarom men soms zegt dat je met statistiek alles kunt bewijzen, is het meten van auto-ongelukken. Als men onderzoekt of bestuurders dronken waren toen ze een ongeval hadden, kan blijken dat een derde dronken was en twee derde niet. Men kan dit geheel juist in een taartdiagram zetten en toch de illusie wekken dat de kans dat men een ongeluk heeft kleiner is als men dronken is. De grafiek is juist, maar wat je eigenlijk wil weten is wat de kans is dat je een ongeluk hebt als je dronken bent. Dat kan je echter niet achterhalen op basis van de metingen die zijn gebeurd.»

«Dit was beschrijvende statistiek, maar er is ook een inductieve variant. Hierin probeer je te bepalen of de effecten die je observeert in je steekproef ook gelden voor een hele populatie. Dat doe je door middel van hypothesetesten. Die steunen vrijwel steeds op veronderstellingen die je maakt over de populatie. In wetenschappelijke artikels zal men vaak wel vermelden welke hypothesetest men uitvoert, maar men zal niet aantonen dat aan de veronderstellingen ook voldaan is. Zo kan je in zekere zin van alles beweren zonder dat het wetenschappelijk juist is.»

«Statistiek heeft al bij al niet tot doel iets te bewijzen, toch niet zoals dat normaal in de wiskunde gebeurt. Een wiskundig bewijs is een redenering waarbij men met 100 procent zekerheid een gelijkheid wil aantonen. In statistiek is alles genuanceerder. Men stelt een theorie op en doet metingen. De vraag is dan of je steekproef deze

theorie zal tegenspreken of niet. Maar als je met bijvoorbeeld 95% betrouwbaarheid vaststelt dat je gegevens je theorie tegenspreken, dan betekent dat nog niet dat je theorie noodzakelijk fout is.»

IJSJES

Veto: *U zei dat er ook in wetenschappelijke publicaties vaak fouten worden gemaakt?*

Hubert: «Men heeft ooit twee wetenschappelijke tijdschriften een jaar lang onderzocht en toen bleek dat in 38% van de artikels een fout stond. Een fout die men vaak maakt is dat men causaliteit en correlatie verwart. Je kan op volledig correcte wijze een statistisch onderzoek uitvoeren waaruit blijkt dat er een verband is tussen twee fenomenen. Maar daaruit mag je nog niet besluiten dat er een oorzakelijk verband is tussen de twee. Een leuk voorbeeld is dat men elke dag op een strand gaat meten hoeveel ijsjes er gegeten worden en hoeveel brandwonden er zijn. Uit dat onderzoek zou kunnen blijken dat hoe meer ijsjes er worden gegeten hoe meer brandwonden er zijn. Daaruit zou men kunnen afleiden dat ijsjes brandwonden veroorzaken terwijl wij natuurlijk weten dat men meer ijsjes eet als het warmer is en dat dat de oorzaak is van de brandwonden. Dit is een nogal ludiek voorbeeld waarbij we zelf snel weten wat de echte oorzaak is maar het wordt lastiger bij medische studies. Zo gaat men bijvoorbeeld onderzoeken of zwangere vrouwen die veel koffie drinken kinderen met een lager geboortegewicht hebben. Maar als men een correlatie vindt, dan ligt dat niet noodzakelijk aan de koffie. Misschien hebben die vrouwen wel meer stress of roken zij vaker.»

Veto: *Als er in wetenschappelijke publicaties veel fouten sluipen, dan betekent dat waarschijnlijk dat dat in de media nog veel meer het geval is?*

Hubert: «Inderdaad. De media

SOPHIE VERREKEN

“De media willen met leuke cijfers voor de dag komen die controverser oproepen”

willen met leuke cijfers voor de dag komen die controverser oproepen. Maar om te kunnen inschatten of hun besluiten veralgemeenbaar zijn heb je veel meer informatie nodig dan degene die gegeven wordt. Men vermeldt twee cruciale

elementen bijvoorbeeld bijna nooit: hoe groot was de steekproef en wat was de spreiding? Zonder die informatie kan noch de leek noch de ervaren statisticus inschatten of wat men beweert correct is.»

Vlaanderen droogt uit

Als het einde der tijden aanbreekt, en volgens onze insidebronnen bij Jehova kan dat elk moment gebeuren, kun je maar beter achter een hoge dijk zitten. Zondoloden zijn immers geen pretje. Gelukkig heeft God zijn enige zoon, een burgerlijk ingenieur, naar de aarde gezonden. Wij spraken met professor Jean Berlamont, hoofd van de afdeling Hydraulica.

JELLE DEHAEN |

Veto: *Wat is hydraulica net?*

Jean Berlamont: «Hydraulica is het technische luik van vloeistofmechanica, toegepast in de burgerlijke bouwkunde. Dit gaat bijvoorbeeld over waterdistributie, rioleeringen, de zee of rivieren.»

Veto: *Is dit een gebied waar nog grote veranderingen plaatsvinden?*

Berlamont: «De basis is bekend. De evoluties liggen vooral op het vlak van het modelleren of het interdisciplinaire. Met mo-

dellere bedoel ik het ontwikkelen van computerprogramma's die erin slagen te voorspellen wat er kan gebeuren op de lange termijn. Wat het effect is van de klimaatopwarming op het debiet van rivieren of op het oppervlaktewater, zijn onder andere vragen die wij proberen op te lossen. Het interdisciplinaire bestaat eruit dat we niet langer alles alleen doen. Wanneer het bijvoorbeeld gaat over het beheer van oppervlaktewater doen we dit samen met ecologen.»

“Doordat de poolkappen zullen smelten, verwacht men een zeespiegelstijging van tussen de 50 en de 80 centimeter”

ZEESPIEGELSTIJGING

Veto: *Is de opwarming van de aarde een grote uitdaging?*

Berlamont: «De gevolgen daarvan zullen heel divers zijn. Doordat de poolkappen zullen smelten, verwacht men een zeespiegelstijging, afhankelijk van de modellen, van tussen de 50 en de 80 centimeter op honderd jaar. Daarmee moeten we rekening houden wanneer we onze kustverdediging bouwen of vernieuwen.»

«In Vlaanderen verwachten we in de winter iets meer neerslag maar niet veel. Daardoor zal er geen drastische toename van het overstromingsgevaar zijn. In de zomer zal er iets minder regen vallen maar het zal wel geconcentreerder gebeuren. Je zou verwachten dat de opwarming van de aarde tot meer overstromingen leidt, maar het probleem in Vlaanderen is eerder dat we minder grondwater zullen hebben. Op een termijn van honderd jaar zou dat tot waterschaarste kunnen leiden.»

Veto: *Zijn wij daartegen gewapend?*

Berlamont: «Er wordt zeker rekening mee gehouden de laatste jaren. Aan onze kust wordt gewerkt. Vroeger zou men de dijken gewoon een meter verhoogd hebben maar nu gaat men ook het strand langer en

hogere maken. Ook in het binnenland wordt er aan de watervoorziening gewerkt. Men legt bijvoorbeeld minder verharde oppervlakten aan waardoor het water in de grond kan trekken.»

Veto: *Is dit alles niet bijzonder prijzig?*

Berlamont: «In een nieuwbouw is het niet zo duur om regenwater te recyclen of om een waterdoorlatende oprit te bouwen. Maar in bestaande huizen, zoals in de steden, is dat veel moeilijker. Daar zal het dan ook geleidelijker gebeuren maar we hebben nog tijd.»

Veto: *Het gaat dus niet enkel om grote projecten?*

Berlamont: «Vele kleintjes maken een groot. Als je alle opritten, terrassen en woningen meetelt is dat toch heel wat. Je mag niet vergeten dat de laatste tien jaar de hoeveelheid verharde oppervlakten enorm is toegenomen.»

Veto: *Wat vindt u zelf het meest indrukwekkende project?*

Berlamont: «In China bouwt men aan de Drieklovdendam. Dat is de grootste watercentrale ter wereld, maar het leidt ook tot betere scheepvaart. Het is een echt multidisciplinair project waar twintig jaar is aan gewerkt.»

Ziegler en zijn boek "Haat tegen het Westen"

Nog een kleine 365 keer slapen en de tiende verjaardag van Nine Eleven komt er weer aan. U weet wel, die dag dat de war on terror begon, een gevecht tussen moslims en het Westen, zoals de Amerikanen dat zelf noemden. Het is maar één van de incidentjes waarmee het Westen de rest van de wereld tegen zich in het harnas jaagt. Althans, dat blijkt toch uit het betoog van Jean Ziegler, internationaal gezant van de VN en tegelijk fervent enthousiast over mensenrechten. Volgens hem is het Westen niet populair. In tegendeel, hij schreef een boek "De haat tegen het Westen". Daarover vertelde hij vorige week in het Antwerpse Zuiderpershuis.

KENJI VERSTAPPEN |

Hij nam het — *just gelijk vroeger* — academisch op tegen Rik Coolsaet, hoogleraar aan de UGent. Beide heren kregen van Gie Goris — hoofdredacteur van *MO* magazine uitgebreid de tijd om standpunten te verdedigen. Al slaagde niet iedereen daar even goed in.

LA HAINE

Ziegler startte zijn betoog vurig en stelde dat het Westen niet populair is, integendeel. Het westen wordt door zowat alle werelddelen scheef bekeken, of zelfs gehaat. En die haat manifesteert zich in vele soorten. Er is *la haine pathologique* en *la heine raisonnée*. Die eerste wordt door Osama Bin Laden en consoorten beoefend, en worden koste wat het kost hevig bestreden. Welke overtuigingen hen drijven, kwamen we niet te weten.

De tweede categorie haatdragenden is rationeler. De Wereldbank, het kapitalistisch systeem, het koloniale verleden en onze neiging om grote catastrofes te vergeten omdat we te veel focussen op onze "grootste ramp", de Holocaust. Heel fragmentarisch en exempla-

risch haalt Ziegler motieven van "Westers geweld" aan waarom de wereld ons schijnt te haten.

Het onderscheid tussen beide soorten haat is sociologisch op zijn minst interessant te noemen en de voorbeelden hadden een groot déjà-vugehalte. Niettemin bleef het inderdaad slikken bij feiten als dat om de vijf seconden een kind sterft. "Assassiné par nous," fulmi-

Het westen wordt door zowat alle werelddelen scheef bekeken

neert Ziegler. Hij sloot af met de hoop dat naties steeds beter nadenken, en enkele verwijzingen, ondermeer naar de morele imperatief van Immanuel Kant.

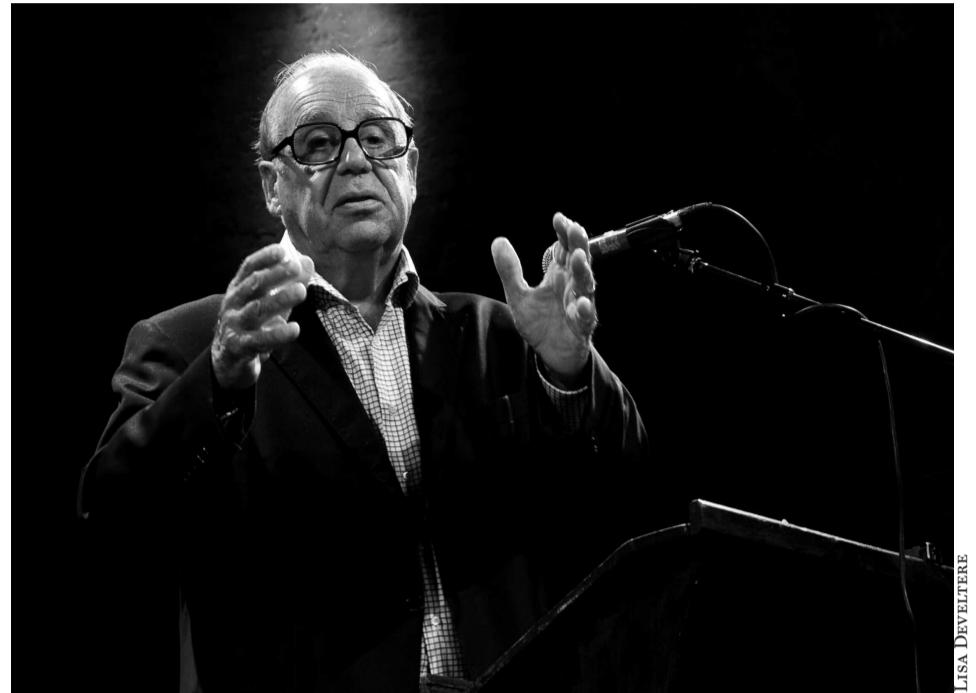
WEERWOORD

Coolsaet houdt van de Zwitser, verklapte hij

hem en het publiek. Een hoog *captatio benevolentiae*-gehalte droop van de uitspraak af, zeker toen hij meteen opwierp dat er niet zoiets bestaat als "het Westen". Volgens Coolsaet is het essentieel Europa los te zien van bijvoorbeeld de Verenigde Staten. Wij hebben de laatste tijd een fraaier cv, meende hij. En zelfs dan. Coolsaet volgde Ziegler over het feit dat er een grote ontevredenheid is, maar nuance is nodig als koude bij pils. Vele moslims bewonderen het Westen om de zaken die we hier hebben. Daardoor treedt emancipatie op. Het is die emancipa-

tie die nodig is om ongelijkheid weg te werken. Een grote rol is volgens de Gentse hoogleraar weggelegd voor de elite in groei-landen. Emancipatorisch besef, een gezamenlijk doel en een groeiend besef van de rede kunnen helpen om de volgende generaties door te raken.

Het fragmentarische en revolutionaire karakter van Zieglers betoog was fascinerend. Hij leek echter kort door de bocht te gaan. In dat opzicht was de houding van Coolsaet schoolmeesterachtiger, maar alvast ook een pak nuchterder.

LISA DEVELTERE

"Het nut van een gevangenisstraf?"

"Als burgemeester heb ik zeven bruggen gebouwd. Het zal mij dan ook wel lukken om zeven gevangenisstraffen neer te zetten," proclameerde Stefaan De Clerck (CD&V) optimistisch toen men hem als kersvers minister van Justitie het thema van de overbevolkte gevangenisstraffen onder de neus schoof. Nu, anderhalf jaar later moet van een nieuwe gevangenisstraf de eerste steen nog gelegd worden. Men zegt vaak dat de levenssituatie van Belgische gedetineerden vroeg of laat zal veroordeeld worden door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, maar klopt dat wel? Wij vroegen het aan professor Paul Lemmens, voor wie de mensenrechten geen geheimen hebben.

LAURENS STORMS |

Veto: *Hebben gedetineerden altijd recht op bescherming van hun menselijke waardigheid of zijn er uitzonderingen?*

Paul Lemmens: «Het recht op menselijke waardigheid wordt in de internationale mensenrechtenverdragen onder meer vertaald in een verbod voor de Staat om mensen te onderwerpen aan folteringen of aan "onmenselijke of vernederende" behandelingen. De meeste grondrechten kunnen beperkt worden, maar op dat verbod van onmenselijke of vernederende behandelingen bestaan geen uitzonderingen. Men moet het dus ook bij gedetineerden in acht nemen.»

Veto: *Ook als zij zelf feiten hebben gepleegd die als gruwelijk en onmenselijk worden beschouwd?*

Lemmens: «Inderdaad, ook dan. Dat is onlangs nog uitdrukkelijk bevestigd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in een zaak van een terrorist. Als het op de bescherming tegen onmenselijke be-

handelingen aankomt, is er geen plaats voor een beperking van de rechten van het individu in het licht van zijn eigen laakbaar gedrag.»

Veto: *Kan een rechter zomaar bepalen of iemand naar de gevangenis moet?*

Lemmens: «Niet zomaar. Een fundamenteel beginsel van ons strafrecht is dat de misdrijven en de straffen door de wet moeten zijn bepaald. In de wet moet dus staan dat een feit strafbaar is en dat daarop een gevangenisstraf staat. De wetgever kan trouwens ook opteren voor lichtere straffen, zoals een boete. Meestal laat de wetgever een zekere keuze aan de rechter, binnen bepaalde grenzen. Bijvoorbeeld een gevangenisstraf van 1 tot 6 maanden. Binnen die grenzen beslist de rechter dan wel vrij, al mag hij ook weer geen onevenredig zware straf opleggen. In het licht van de concrete omstandigheden van de zaak kan hij ook een voorwaardelijke straf opleggen.»

re overheden. Die zouden kunnen vaststellen dat de straf nergens uitgevoerd kan worden in omstandigheden die verenigbaar zijn met de menselijke waardigheid, en om die reden dan beslissen dat de veroordeling niet uitgevoerd kan worden. Maar dat lijkt me wel een heel theoretische veronderstelling.»

Veto: *Kan men de uitvoering van een gevangenisstraf aanvechten als men vindt dat de levensomstandigheden in die gevangenis mensonwaardig zijn?*

Lemmens: «Een gevangene die vindt dat hij in een gevangenis onwaardig behandeld wordt, kan inderdaad vragen of een rechter dat vaststelt en de overheid dan verplicht om daaraan de nodige gevolgen te verbinden.

vraag waarop een wetenschappelijk en een politiek antwoord kan worden gegeven. Ik voel me niet goed geplaatst om dat te doen. Wel stel ik vast dat criminologen vragen stellen bij een verruiming van gevangenisstraffen, en dat ook de wetgever, wanneer hij echt de vraag stelt naar het nut van een gevangenisstraf voor een bepaald misdrijf, er soms van afziet om die straf in de wet in te schrijven.»

«Alternatieve straffen zijn zeker denkbaar. De tendens is om meer naar de slachtoffers te kijken. Zo zijn er werkstraffen, waarbij de veroordeelde verplicht wordt om iets te doen voor het slachtoffer of voor de ruimere categorie van personen waartoe het slachtoffer behoort.»

"Meestal laat de wetgever een zekere keuze aan de rechter, binnen bepaalde grenzen"

Dat betekent niet dat de betrokkene meteen moet worden vrijgelaten, wel dat hij moet worden onderworpen aan een ander gevangenisregime.»

Veto: *Als België wordt veroordeeld door het Europees Hof, maar geen enkele maatregel neemt om gedetineerden menswaardig te behandelen, kan een andere instantie hen dan bevrijden?*

Lemmens: «Neen. Er bestaat geen Europese politie die de arresten van het Europees Hof kan doen uitvoeren. Het zijn de Belgische overheden die uit de arresten van het Europees Hof de nodige conclusies moeten trekken. Ze zijn daartoe trouwens verplicht en er bestaat een Europees toezicht op de manier waarop staten de arresten van het Europees Hof uitvoeren.»

OVERBEVOLKING

Veto: *Is het bouwen van gevangenisstraffen u een goed idee, of zijn er betere alternatieven?*

Lemmens: «Die vraag moet in een ruimer perspectief geplaatst worden. Wat is het nut van een gevangenisstraf? Dat is een

Veto: *Is België verantwoordelijk voor de bescherming van gedetineerden die zijn ondergebracht in Nederlandse gevangenisstraffen?*

Lemmens: «Ja, het overbrengen van Belgische gevangenen naar Nederlandse gevangenisstraffen is het gevolg van een afspraak tussen België en Nederland. Daarin staat dat de Belgische overheid in die gevangenisstraffen bevoegd is voor haar gevangenen.»

Veto: *Stel, in een gevangenis is plaats voor 100 gedetineerden, maar er zitten er 120. Kunt u aanvaarden dat men de 20 zwaarst veroordeelden om het leven brengt, zodat de overige 100 gedetineerden opnieuw menswaardig zouden kunnen leven, zonder overbevolking?*

Lemmens: «Neen, de ene strijdigheid met de mensenrechten kan niet tegen de andere worden afgewogen. Zowel de doodstraf als de onmenselijke of vernederende behandeling zijn verboden. Het is alsof een prof op het examen aan een student zou zeggen dat hij geen zin heeft om naar het antwoord op de vraag te luisteren, en dat de student mag kiezen tussen een 0 of een 5 op 20.»

"Er bestaat geen Europese politie die de arresten van het Europees Hof kan doen uitvoeren"

handelingen aankomt, is er geen plaats voor een beperking van de rechten van het individu in het licht van zijn eigen laakbaar gedrag.»

Veto: *Bestaat er een recht om niet gevangen te zijn?*

Lemmens: «De mensenrechtenverdragen en de Belgische grondwet garanderen aan ieder-

EUROPEES HOF

Veto: *Kan de rechter beslissen dat iemand niet naar de gevangenis moet omdat de levensomstandigheden daar erbarmelijk zijn?*

Lemmens: «Dat is niet de bevoegdheid van de rechter. De strafrechter bepaalt aan het einde van het proces wat de straf is. De uitvoering van die straf is een zaak van ande-

Pendelen kan uw sociale gezondheid schaden

Op kot gaan is een privilege. Wij waren ons daar reeds lichtjes bewust van voor het schrijven van dit artikel, maar beseffen pas nu ten volle welke nefaste gevolgen pendelen kan hebben voor verscheidene facetten van het leven.

TOMAS CASSIMAN |

Stel je voor: je hebt 's morgens les om negen uur. Als kotstudent kruij je een halfuur voor aanvang uit je warme bed om toch ietwat fatsoenlijk in de les te zitten na een zeer vermoeiende, niet geheel non-alcoholische nacht. Een enkele waaghals durft zelfs tot een kwartier voor de prof van wal steekt in zijn nest te blijven liggen. Tenminste, wie in de omgeving van zijn of haar aula woont kan zich zulks permitteren.

Voor wie pendelt, geldt er echter een ander devies. Uit getuigenissen van verschillende pendelstudenten blijkt dat hun bioritme afgesteld is op hun reizigersbestaan, waar de niet altijd even betrouwbare treinen noodzakelijk deel van uitmaken. Lang voor het begin van de les — vaak wanneer de niet-pendelende jaargenoten nog liggen te ronken — moet hij paraat staan om zich klaar te maken, te eten en zich naar het station te begeven. Daarna mag de arme student zich een in een overvolle trein wurmen waar hij noodgedwongen zijn treingenoten dient te bestuderen.

Een ander vaak voorkomend euvel is een onsamenvattend lessenrooster: de beroemde springuren. Menig ander student besteedt deze springuren met graagte aan een kleine siësta, of aan een kleine Facebookpauze. Onze arme pendelaar moet zich bezighouden met bibliotheek- of cafébezoeken. Hoewel, dat laatste is ons inziens misschien zo slecht nog niet.

OVERLEVINGSLOON

Pendelen is echter niet al kommer en kwel. We sommen voor u even de voordelen op. Bij de kotstudent moet de huur van het kot betaald worden, in het beste geval door moeder- of vaderlief. In een nog beter geval keren moeder- en vaderlief ook nog eens maandelijks een riant "overlevingsloon" uit. Onze pendelstudent krijgt enkel zijn vervoerskosten terugbetaald, plus eventueel een laag weekloon. De mamme en pappe van een pendelstudent zullen dus minder snel financieel hun broek scheuren aan zoon- of dochterlief.

Wat het desolate pendelaarsbestaan ook goedmaakt, is dat moederlief haar oogappel elke avond een gerecht

onder de neus schuift. Waarschijnlijk beschikt onze pendelaar thuis ook over een afwasmachine, waardoor hij van het dagelijkse kwaad der afwas wordt gespaard.

Een laatste voordeel, het moet gezegd, is dat de kans op onsporen bij onze lieve pendelaar beduidend kleiner is. Mama en papa zijn alomtenwoordig om eventuele buitensporigheden als overmatig alcoholgebruik tegen te gaan. Iets wat bij meerdere eerstejaarsstudenten die op kot gaan wel eens frequent durft voorvallen.

Al deze voordelen in acht genomen, lijkt het ons toch meer opportuun om voor een kotbestaan te kiezen. Pendelaars slagen er door de band genomen immers niet in een bloeiend sociaal leven te onderhouden. Na de les spurt onze pendelaar immers de aula uit om de eerste trein naar huis te halen. En zelfs al is ie al langer zou willen blijven, moet toch nog steeds de laatste trein naar huis gehaald worden (waar mama zit te wachten). Door die avondlijke afwezigheid kan begrijpelijkerwijze geen heus sociaal studentenleven worden uitgebouwd. Een echt student komt immers pas tot leven na het vallen van de nacht, wanneer onze moedige pendelaar al opnieuw ligt te ronken om 's ochtends opnieuw de trein te halen.

XAVIER VANKEIRSBUCK

Facelift voor KotNet

KotNet is voortaan sneller en je kan meer downloaden. Bovendien zal men de formule in de toekomst evalueren. KotNetklanten kunnen nu tot acht maal sneller surfen en 10 gigabyte per maand downloaden. Vorig jaar was dat nog 4 gb.

JENS CARDINAELS |

De vernieuwing van KotNet is het resultaat van gesprekken tussen Telenet en ICTS, het informaticacentrum van de K.U.Leuven. De twee stelden vast dat het internet de laatste jaren dermate veranderd was, dat KotNet aangepast moest worden.

"Daarom zijn ICTS en Telenet rond de tafel gaan zitten," zegt Sofie Pieraerd, verantwoordelijke voor het klanten- en servicecentrum van ICTS. "We willen de marktendensen volgen en de studenten een goede internetfor-

mule aanbieden."

Het is echter de vraag of die nieuwe limiet van 10 gb al niet gedateerd is. Telecomoperatoren bieden tegenwoordig veel hogere limieten en zelfs limietloos internet aan. "De K.U.Leuven heeft een goed zicht op het verbruik van de studenten. We hebben geoordeeld dat deze specificaties volstaan. Ook wordt internetverkeer op Toledo niet meegerekend," weerlegt Pieraerd.

Isabelle Geeraerts, woordvoester van Telenet, beaamt de uitleg van ICTS. "Kotnet werd de laatste jaren niet of amper aangepast. De vernieuwing maakt van KotNet opnieuw

een uitstekend werkinstrument voor de Leuvense student. De nieuwe overeenkomst geldt voor vijf jaar. Jaarlijks zal onderzocht worden of KotNet aangepast moet worden.

SERVICEPUNT

Bart Tuts, ICTS-mandataris van de studentenvertegenwoordigingsorganisatie LOKO vindt het vernieuwde aanbod acceptabel. "Je moet er rekening mee houden dat de prijs zo laag mogelijk moet blijven. 10 gb is genoeg wat mij betreft. Al hoop ik wel dat men KotNet de komende jaren zal blijven aanpassen aan de omstandigheden."

KotNet wordt wel duurder. Voor individuele gebruikers blijft de prijs gelijk, maar het collectieve abonnement, dat door maximum

zestien gebruikers mag gebruikt worden en populair is bij kotbazen, kost voortaan 349 euro per jaar in plaats van 299 euro.

Een laatste grote verandering is het nieuwe KotNetservicepunt in Heverlee. Vroeger moesten studenten zich voor bepaalde KotNetdiensten wenden tot Telenet en voor andere tot ICTS. Voortaan wordt alles gecentraliseerd in Heverlee. "Dat servicepunt zal uitgebaat worden door ICTS, maar het staat direct in verbinding met Telenet," vertelt Pieraerd van ICTS. Het Mechelse kabelbedrijf zorgt ook voor een betere service. "Voortaan zorgt Telenet Solutions, de businessafdeling van Telenet, voor de support. Alles zal flexibeler zijn en meer op maat van de klant," klinkt het.

Centrum voor Levende Talen

NIEUW: ✓ Deens
✓ e-leren Frans & Spaans

Het CLT is een erkend centrum voor volwassenenonderwijs (cvo) in samenwerking met de K.U.Leuven. Onze taalcursussen staan open voor iedereen (vanaf 16 jaar).

Arabisch, Chinees, Deens, Duits, Engels, Frans, Grieks, Italiaans, Japans, Pools, Portugees, Russisch, Spaans, Turks, Zweeds

Inschrijving:

- online doorlopend tot zaterdag 9 oktober 12u
- op het secretariaat vanaf zaterdag 25 september tot zaterdag 9 oktober tijdens de kantooruren

Start van de lessen: **vanaf maandag 27 september**

Dekenstraat 4, LEUVEN
016 32 56 61

info@clt.kuleuven.be
www.clt.be

De kotmadam als bedreigde diersoort

Vtm-kijkend Vlaanderen leeft waarschijnlijk nog steeds in de veronderstelling dat elke Leuvense student beschikt over een liefdevolle moederkloek als Kotmadam Jeanne. Studenten en ongeruste ouders die de Leuvense vastgoedmarkt afschuimen op zoek naar een exemplaar, komen echter van een kale reis terug: kotmadammen en -meneren lijken een uitgestorven soort.

TINE KEMPS |

Wij gingen op zoek en konden de voorgaande stelling nuanceren. Het is niet zozeer een uitgestorven, als wel een bijzonder bedreigde diersoort: in Groot-Leuven zijn er, voorzover wij konden vaststellen, nog drie adressen waar je kan rekenen op vol kotmadampension: drie maaltijden per dag, gepoetste kamers, gegarandeerde stilte en een luisterend oor bij gevallen van acuut liefdesverdriet. Geïnteresseerden moeten zich haasten, want de gemiddelde leeftijd van de uitbaters is op z'n zachtst gezegd bovengemiddeld.

BRAAF

Het verschil met hoe het vroeger was, is toch wel erg groot: voormalig hospita Josephina De Flander-Weyns (83) herinnert zich een tijd waar in bijna elke Leuvenaars student in huis had.

Ze vond dat vooral erg plezierig: studenten en Leuvenaars woonden samen, en jonge Leuvenaars als zijzelf deden gewoon mee met de studenten. Die durfden volgens Weyns in haar tijd meer: "Studenten zijn braaf geworden. Nu hangen ze gewoon wat rond de Oude Markt, en zien we er niks meer van. In mijn tijd deden ze tenminste nog deugnietenstreken: dan gingen ze 's nachts alle gaslantaarns van Leuven uitdoen. Ze hebben zelfs een keer een straat opgebroken! Of de studenten van Poeske Scherens (*Jef Scherens, bekend Leuvens baanwielrenner, red.*)! Niemand gaat mij geloven, maar Poeske vond zijn studenten een keer in zijn badkamer, terwijl ze een kalf in het bad aan het wassen waren".

De Flander-Weyns is niet de enige die het samenleven met studenten mist. Andere gewezen

"De meeste studenten lopen niet warm voor een kotmadam"

kotbazen laten niet zonder trots vallen dat de Leuvenaars vroeger toch wel intelligenter was dan de gemiddelde Vlaming: hij werd groot in een huis vol van die slimme studenten, dat kon niet anders dan goed zijn voor de algemene vorming! Ook zij vinden het nu jammer dat Leuvenaars en studenten van elkaar vervreemd zijn.

Waarom is — ondanks zoveel voordelen voor beide partijen — de kotmadam dan aan het ver-

dwijnen? Allereerst om financiële redenen: Weyns merkt op dat het niet goedkoop is je gezinswoning om te vormen naar een woning met koten. De regels zijn erg streng, en zowel de verbouwkosten als de inspectiekosten lopen hoog op. Zo kost een degelijke aluminium brandladder al snel een kleine 1.000 euro. Deze initiële kosten zijn zo hoog, dat ze vandaag veel jonge(re) Leuvenaars tegenhouden om studenten in huis te nemen.

Voor de échte kotmadam, die haar studenten verwerkt met warme maaltijden en een proper kot,

"Poeske vond ze een keer in de badkamer, terwijl ze een kalf wassen"

komt daar nog een extra kost bij: omdat zij kamers "met diensten" verhuurt, betaalt zij meer inkomensbelastingen dan haar collega's die kamers zonder diensten verhuren. Kotmadam zijn is dus een fiscaal onaantrekkelijke bezigheid. De Huisvestingsdienst van de K.U.Leuven voegt nog een laatste reden toe: de meeste studenten lopen niet meer warm voor een kotmadam. Ze staan op hun vrijheid en privacy, en willen dus niet weten van een avondklok of een nieuwsgierige poetsvrouw op de kamer.

De Flander-Weyns betreurt deze evolutie. Verscheidene van haar kotstudenten beschouwt ze nu als haar familie: "Ze hebben allemaal de huissleutel nog, en ze zijn allemaal welkom." Zo ook Hassan, die een twintigtal jaar geleden studeerde in Leuven. Als Koerdische vluchteling had hij geen geld voor een fatsoenlijk kot. De Flander-Weyns haalde hem van zijn kamertje van anderhalve meter op twee, compleet met lekkende gaskachel, en nam hem in huis. Hassan en zijn kinderen komen nog geregeld langs bij De Flander-Weyns.

KOTMADAM 2.0

Is er dan geen alternatief meer voor de (beginnende) student die niet wil wonen in een anonieme betonblok en nog wat begeleiding wil? Toch wel. De kotmadam kent moderne varianten: de resident en de gangvertegenwoordiger. Die wonen zowel in privé-initiatieven als in de K.U.Leuven-residenties, met als missie het leven in de residentie in goede banen leiden. Ze zorgen voor een aangename sfeer in huis, en staan klaar voor alle kleine en grotere problemen van hun studenten.

Is de kotmadam niet meer? Niet meer als je vtm's *Kotmadam* verwacht, dus. Maar, dankzij een legertje gangvertegenwoordigers, residenten en zelfs bezorgde huurbazen (ze bestaan), wordt er nog goed gezorgd voor de Leuvense student.

Meer info: www.kuleuven.be/huisvesting.

Student & trend (1) | botellón

Studenten zijn geen volgelingen, geen meelopers, geen laatkomers. Studenten zijn richtingsaanwijzers, trendsetters, gidsen. Wat morgen hip is, doet het jonge volkje vandaag. Thans onder onze loupe gewurmd: het verschijnsel botellón alias apéro géant.

GEERT JANSSEN |

Bekentenis. Wij drinken al eens graag een *pintek*. En twee ook. Vloeibaar geluk met een sneeuw witte kraag. Een stevig houvast in ons woelige leven. 't Is dat alcoholist geen beroep is of we zouden wel weten wat we met ons leven moesten aanvangen.

Stel nu dat wij dat *pintek* in het openbaar zouden nuttigen met vijftig à honderd van onze beste vrienden, dat zou dan een *botellón* zijn. Vooral als er een halve of hele hippie het gebeuren begeleidt met drie akkoorden op een afgeleefde gitaar.

Zoals de term — letterlijk "grote fles" — al doet vermoeden stamt deze traditie uit Spanje. Het weer nodigt er sowieso uit tot drinken in open lucht. Nu de opwarming van de aarde hoge toppen scheert mag België gelukkig meespelen met de grote kindjes. Dat het gebruik is meegereisd met Erasmusstudenten mag u niet verbazen. Spanjolen, altijd een beetje *conquistadores*. Leuven, altijd een beetje El Dorado.

DODE

Sommige Spaanse steden leggen onder-tussen het apéro géant aan banden. Ook in Zwitserland blijkt het al een probleem te zijn. Lawaai dat door de nacht schalt. Afval dat achterblijft. Alcoholvergiftiging. In Frankrijk viel zelfs een dode toen een deelnemer met zijn zatte botten van een brug sukkelde.

Dan moet de sterke arm der Belgische wet natuurlijk wel kleur bekennen. Vorig jaar troepten vijfhonderd Gentenaars in juni samen op het Sint-Pietersplein om het einde der examens gepast in te zetten. De politie vond dat geenszins *vree wijs* en stuurde een factuur van meer dan 1.000 euro naar de organisator. 60 euro daarvan was boete,

de rest de rekening voor het schoonmaken. Iemand moet het gelag betalen.

Die bittere factuur betekende meteen het einde van *all things botellón* in de Arteveldestad bevestigd Kelly De Vreese van de Gentse politie. Ironisch genoeg beweerde burgervader Daniël Termont (sp.a) wel open te staan voor dergelijke initiatieven in zijn stad. Hij was trouwens zelf van de partij op de *apéro géant*. Een levensgenieter, die Daniël.

AANVRAAG

Hoe zit dat in Leuven, vroegen wij aan onze studenteninspecteur Nick Vanden Bussche. "Concreet moet de organisator van een *botellón* dertig dagen op voorhand een aanvraag voor het evenement op de openbare weg indienen bij het college van burgemeester en schepenen. Bovendien dienen zij ten laatste een maand voor het evenement ook een aanvraag in te dienen bij het college van burgemeester en schepenen voor het gebruik van alcohol op die afgebakende plaats waar het toegestane evenement plaatsvindt," aldus Vanden Bussche.

Eventuele kosten voor opruimen door stadsdiensten zullen ook in Leuven de organisator aangerekend worden. "Daarnaast riskeren deelnemers enkele uren cel als blijkt dat ze zich in een toestand bevinden waarin ze een gevaar vormen voor zichzelf of anderen."

Kortom, Tobbackgrad lijkt niet open te staan voor een spontaan, grootschalig *apéro géant*. Daar staat tegenover dat het stadspark en het Ladeuzeplein overbevolkt zijn zodra er een beetje zon schijnt, drank en gitaren inclusief. Mogen we concluderen dat iedereen *botellón*t, maar dat niemand het zo noemt? En dat het niet grootschalig gebeurt? De *botellón* is dood, leve de *botellón*!

SOPHIE VERREYKEN

Wacht niet in de rij, betaal een beetje bij

Bier, nachtelijke kebab en uitslapen tot de middag. De gemiddelde student doet veel minder aan sport dan de gemiddelde middelbare scholier en komt 1 tot 3,5 kilo bij in zijn eerste jaar, zo meldt "De Standaard", en dat is geen wonder. Gelukkig is er nog de sportkaart. Maar waarom is die dit jaar duurder?

MICHAËL CLOOTS & ELS DEHAEN |

Een student die zich een sportkaart aanschaft voor het academiejaar 2010-2011 betaalt daar 20 euro voor. Dat is 3 euro meer dan vorig academiejaar. "Nog steeds een erg billijk bedrag," meent Gert Van de Broeck, voorzitter van de raad van bestuur van het Universitair Sportcentrum, "want wanneer we vergelijken met andere universiteiten blijkt onze kaart nog steeds veruit de goedkoopste,

zeker in verhouding tot het aanbod".

Thomas Witdouck, huidig sportcoördinator LOKO (Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie), beaamt: "De K.U.Leuven hanteert een sport-voor-allenbeleid, met plaats voor topsport, amateursport en gehandicapensport. Daarnaast wil ze een uitgebreide lijst sporten aanbieden. Het resultaat is vanzelfsprekend."

Op haar website laat het sportsecretariaat weten dat het met de meerprijs die de stu-

dent dit jaar betaalt kwaliteit wil blijven bieden en wil investeren in nieuwe infrastructuur. "Momenteel zijn er namelijk een goede negentienduizend studenten met een sportkaart en een aanzienlijk tekort aan vierkante meters," verduidelijkt Van de Broeck. "Vroeger moest men langer aanschuiven voor badminton dan dat men het effectief kon spelen. Wij willen kwalitatieve sport aanbieden voor iedereen."

Waarom een sportkaart kopen? Het sportaanbod werd dit jaar onder meer uitgebreid met zumba. Dit populaire fitnessprogramma baseert zich op Latijns-Amerikaanse dansvormen. Frederike Lenaerts, instructrice zumba: "De universi-

teit moet sporten aantrekkelijk maken. De prijsstijging staat garant voor een breder gamma, beter onderhouden terreinen en een betere infrastructuur. Dit zal de student rechtstreeks ten goede komen."

Tot slot nog dit: laat dit artikel over prijsstijgingen geen excuus zijn om niet te gaan sporten! Ziekenfondsen bieden (gedeeltelijke) terugbetaling aan van één lidmaatschap per jaar bij een sportclub. Attesten zijn te verkrijgen op het Sportsecretariaat.

De volledige lijst met aanpassingen en vernieuwingen kan u vinden op www.kuleuven.be/sport/contact/sportkaart.

School Is Cool | “Geen heterogene chaos”

Toen onze wederhelft informeerde hoe ons interview met School Is Cool verlopen was, sms'ten wij haar dat wij de grootste schrijver van onze generatie zijn. Alleen moet onze generatie daar nog achter komen. Yep, bescheidenheid is ons vreemd. Maar genoeg over ons. Dit stuk gaat immers over School Is Cool.

GEERT JANSSEN |

Veto: Afgelopen zomer waren jullie de groep die iedereen gezien wilde hebben.

Jonas Genard (frontman): «Ocharme de mensen die ons in het begin van de zomer hebben gezien. We hebben gigantisch veel bijgeleerd door veel te spelen. Nu brengen we een goed opgebouwde set.»

Veto: Leren jullie trucjes van andere groepen als jullie op een festival spelen?

Nele Paelinck (toetsen, viool): «Eigenlijk zien wij niet zo veel andere groepen als we zelf spelen. We komen aan, we stellen ons op, we soundchecken, we spelen, we breken af, we geven interviews.»

Genard: «We doen dat natuurlijk wel in onze vrije tijd.»

Veto: De meerderheid van jullie liedjes is onbekend voor het publiek.

Genard: «Als we *New kids in town* spelen, reageren mensen vaak: “Hey, dat zijn die!”»

Paelinck: «Ik vind het leuker als we mensen overtuigen met een nummer dat ze nooit eerder hebben gehoord.»

Veto: Is jullie muziek één en al vrolijkheid of zit er ook een donker element in?

Genard: «De groepen waar wij naar luisteren, hebben altijd een serieus element. Wij spelen vaak in mineur. Sombere tekst en vrolijke muziek kan een mooi contrast zijn. *Bad moon rising* van Creedence Clearwater Revival bijvoorbeeld.»

Veto: Een metafoor voor de oorlog in Vietnam.

Genard: «Maar wel een happy countryliedje.»

Veto: Jullie zingen ergens “the world is gonna end tonight”

positief of negatief?

Genard: «Ik weet eigenlijk niet echt waarover dat liedje gaat. Een paar meditatie, contemplatie over wat er zou gebeuren als de wereld vergaat. Het is niet makkelijk om een verhaal in een liedje te steken omdat het allemaal moet rijmen en zo. Allemaal heel complex.»

Paelinck: «Ik doe nog steeds ontdekkingen over zijn teksten. Zijn niveau van Engels ligt hoger. Soms zitten er heel literaire woorden in en begrijp ik niet alle betekenissen.»

NERDY

Veto: Zijn jullie bewust van het imago dat jullie hebben? Dat Jonas zijn haar had laten knippen was bijna echt verschieten.

Genard: «Ze hingen gewoon superhard in mijn gezicht. Mijn zus vroeg mij gisteren ook of we bezig zijn met ons imago. Het rondspringen op het podium en zo.»

Michael Van Ostade (bas): «Niks zo saai als een groep die gewoon stil staat en liedjes speelt.»

Genard: «We doen onze betere kleren aan als we optreden, maar ik heb deze bril niet gekocht om nerdy te zijn. De bretellen van Andrew (*Van Ostade, percussie, red.*) zijn er gewoon omdat zijn broek anders afzakt. Het is typisch School Is Cool dat dat allemaal overeenkomt, het is geen heterogene chaos.»

Veto: Vanwaar komt jullie fascinatie voor dinosaurussen?

Genard: «Ik heb dat al sinds *Jurassic park*. Veel te jong gezien. Ik was echt gechoqueerd door de velociraptorscènes. Ik ben al sinds ik twee jaar ben een gigantische dinosaurusan. Mijn ouders hadden een boek met prehistorische dieren en ik kon al op mijn derde al die moeilijke namen uitspreken. *Parasaurolofus!* *Protoceratops!* Ik heb een tijdje gedacht paleontologie te gaan studeren, maar dat is een opleiding met heel veel chemie, een beetje te hoog gegrepen.»

Leafpeople, een groep met drie leden van School Is Cool, speelt woensdag op Collegerock in het Pauscollege

“Het is niet makkelijk om een verhaal in een liedje te steken”

STUK START

In de kunst is het steeds al bizarheid wat de klok slaat. Op STUK START, dat zich de democratisering van de vervreemding tot doel gesteld heeft, kan u nagaan of het Leuvense kunstencentrum STUK dit jaar de lijn vrolijk doortrekt. STUK geeft traditiegetrouw drie dagen lang voorproefjes op de rest van het jaar.

FLORIS DE LEEUW & SARAH VAN PEE |

Het hele aanbod overlopen zou gemakkelijk een halve *Veto* vullen. Laten we het maar houden bij enkele persoonlijke keuzes. *De gustibus et coloribus non disputandum est*, toch?

KOPPEL-LIJK

Op donderdag komt het fysieke aspect naar voren in de dansvoorstelling *Couple-like*. De Leuvense choreograaf Ugo Dehaes en de Israëlische Keren Levi gingen op zoek naar de verschillende vormen van lichamelijk samenzijn en brengen zo wat des koppels lijkt op de scène. Ze tonen twee mensen die de weg naar eenheid aftasten. Mits u reserveert, kan u getuige zijn van hun odyssee. Op vrijdag en zaterdag valt de voorstelling zelfs nog een tweede én een derde keer te bekijken.

Liefhebbers van de enigszins in onbruik geraakte muziekcassette begeven zich donderdag niet naar *Couple-like*, maar naar *Mixtape, stuff to dance to*, met onder andere Sukilove, Homer en Wixel. Het principe van de mixtape wordt live gebracht, waarbij vijftien groepen elk gedurende zes minuten spelen.

DROMERIG ONDERONSJE

The Bear That Wasn't, het beertje dat er geen was, keert na lange omzwervingen in het ondermaanse terug naar huis. Om zijn thuiskomst luister bij te zetten houdt hij op vrijdag en zaterdag een dromerig onderonsje met zijn gezellen. Wie houdt van knuffelbare muziek in de lijn van Isbells, reppe zich naar de site van het STUK om een reservatie te boeken voor het optreden.

Op zaterdag trekt beeldend kunstenaar Stijn Van Dorpe met een groep wandelaars een denkbeeldige rechte lijn door Leuven. Met hen doorkruist hij tuinen, huizen, straten en winkels, maar ook cultureel erfgoed. Op deze manier kaart hij thema's aan als de spanning tussen publiek en privé of het verlies van privacy.

DAWSON

Cinema ZED zet met een reeks films het studentenleven in de schijnwerpers. Wie dialoog en andersoortig overbodig lawaai genegen is, zal zijn gading vinden in *The Freshman*, een komische film uit de jaren stillekes. *The Rules of Attraction*, naar het gelijknamige boek van cultauteur Bret Easton Ellis, stelt ons het uitzichtloze hedonisme van de moderne tijd voor ogen. Goede oude James Van Der Beek, Dawson uit *Dawson's Creek* zal menigeen nostalgisch stemmen terwijl Jessica Biel zich ontpopt tot de matras van de studentengemeenschap.

Het met prijzen overladen drama *An Education* verhaalt het wedervaren van Jenny, een lolita die in de klauwen valt van een gehaaid dertiger. Ook in *A Single Man* laat een oudere professor zijn oog vallen op een groen blaadje, van het mannelijk geslacht ditmaal. *Storytelling* sabelt de mythe van de Amerikaanse modelstudent meedogenloos neer in twee los van elkaar vertelde verhalen. *Cashback* ten slotte is erg herkenbaar voor wie zich 's zomers ooit al aan een studentenjob waagde. Wat begint als een van verveling vergeven film ontwikkelt zich gaandeweg tot een ode aan het wegdromen.

We hebben hier, zoals beloofd, slechts een tipje van de sluier opgelicht. Voor informatie over de andere voorstellingen, of voor de praktische rompslomp, verwijzen we u graag door naar www.stuk.be.

Cultuurkaart | meer waar voor meer geld?

De cultuurkaart is het toegangsticket, het pasje, de sleutel tot het Walhalla van de Leuvense cultuurscene. Ze onderging een heuse metamorfose en verschijnt kloek aan de start van het nieuwe academiejaar. De positieve kant van de zaak is de uitbreiding van het aanbod. Aan de schaduwzijde zitten de prijsverhoging en het UUR KULTUUR, dat voortaan slechts gratis is voor zij die de cultuurkaart in de wacht gesleept hebben.

SARAH VAN PEE |

Wat kan je nu allemaal met zo'n cultuurkaart? Wel, met zo'n kaartje in de hand reis je door het ganse land, en bij uitstap in een hele resem cultuurhuizen, op enkele evenementen, in museum M, et in multa cetera loca. Het gaat om een serieuze uitbreiding van het aan-

bod tegenover vorig jaar. Daar hangt echter een prijskaartje aan vast. Het gaat om een stijging van 5 euro, waardoor een cultuurkaart nu 15 euro kost. Professor Mart Buekers, voorzitter van de commissie cultuur aan de K.U.Leuven, relativeert deze prijsstijging: “Wat je zeker niet mag vergeten, is dat het om belachelijk lage prijzen gaat. Wanneer je één

avond iets minder stevig in de pintjes vliegt, heb je je cultuurkaart al terugverdiend.”

GROEPSGEVOEL

Dit jaar is het UUR KULTUUR slechts gratis voor de cultuurkaarthouders. Voor de anderen varieert de prijs van 5 tot 16 euro. Professor Buekers: “Ik ben tegen het structureel gratis maken van iets waar mensen veel moeite en werk in steken. We willen het UURKULTUUR ook iets meer koppelen aan de cultuurkaart. Met die cultuurkaart bieden we de student namelijk iets extra: het deel uitmaken van een gemeenschap die cultuur beleeft aan de universiteit. Ook via onze web-

site en Facebookpagina willen we een groepsgevoel creëren en zo olie in de cultuurmachine gooien.”

Het UURKULTUUR, dat bedoeld is om studenten te laten kennismaken met minder evidente voorstellingen, zal op deze manier echter vooral cultuurkaarthouders aantrekken. De relatief hoge prijs zal misschien een deel van het publiek weerhouden. Dat zou een spijtige zaak zijn. Laten we hopen dat het UURKULTUUR meer mensen verleidt tot de aanschaf van een cultuurkaart.

Meer info: www.kuleuven.be/cultuur/cultuurkaart

De Flandrien in beeld & tekst

Wie van wielrennen houdt, kan deze dagen in de Centrale Bibliotheek terecht voor "WielersportCultuur". Een unieke tentoonstelling met 61 Flandrienportretten van Stephan Vanfleteren en 41 wielergedichten van befaamde auteurs.

KEN LAMBEETS |

De tentoonstelling is een initiatief van voormalig VRT-sportjournalist Louis De Pelsmaeker. Ze werd naar Leuven gehaald door Vlaams minister van Sport Philippe Muyters (N-VA), de faculteit Bewegings- en Revalidatiewetenschappen en de Dienst Cultuur, in samenwerking met het Sportimonium en de Centrale Bibliotheek.

Naar aanleiding van het Belgische EU-voorzitterschap werd aan De Pelsmaeker gevraagd om de gedichten te laten vertalen naar het Frans, Duits, Engels, Spaans en Hongaars. Die laatste twee omdat Spanje en Hongarije de respectievelijke vorige en volgende voorzitter van de Europese Unie zijn. De Commissie Cultuur van de K.U.Leuven zorgde voor de vertalingen van de gedichten. Op 13 oktober, wanneer enkele Europese ministers de tentoonstelling bezoeken, wordt de internationale catalogus voorgesteld.

PARIJS-ROUBAIX

Hoofthema van WielersportCultuur is de Flandrien, een type wielrenner dat een wielervedstrijd hard maakt door voortdurend voor de aanval te kiezen en te blijven rijden tot dat hij oververmoeid de streep bereikt. "Deze geuzennaam werd geïntroduceerd in de wielersport door Karel Van Wijnendaele, sportjournalist en stichter van de Ronde Van Vlaanderen. Hij verbond de wielersport met de Vlaamse ontvoeding," vertelt professor sportgeschiedenis Pascal Delheye. "De term werd in Noord-Frankrijk gebruikt als spotnaam voor de brute West-Vlaamse seizoensarbeiders. Van Wijnendaele gaf er een nieuwe dimensie aan: de eenvoudige volksjongen die door middel van een groot werkethos een ware volksheld kon worden."

Oertype van de Flandrien is Cyrille Van Hauwaert. Deze

boerenknecht en steenbakker had gehoord dat je met fietsen in Frankrijk veel geld kon verdienen. Bij zijn eerste deelname aan Parijs-Roubaix werd hij tweede op een geleende fiets. Volgens de legende maakte hij onderweg acht eieren en een fles limonade soldaat.

KAPELMUUR

De foto's van Vanfleteren bevatten enerzijds een hele hoop portretten van de grootste wielericonen die Vlaanderen ooit voortbracht: Rik Van Steenberghe, Briek Schotte, Rik Van Looy, Eddy Merckx, Freddy Maertens et cetera. Maar Vanfleteren toont ook de andere kant, dat wat wielrennen tot cultuur verheft in de Vlaamse aarde: supporters, mythische plaatsen uit de Vlaamse Ardennen — bedevaartsoorden voor de doorsnee wielertoerist, zeg maar. Zo is er een fotoreeks die de Muur van Geraardsbergen toont tijdens de Ronde van Vlaanderen. Op verschillende tijdstippen werd exact dezelfde plaats gekiekt. De fotoreeks geeft een mooi beeld van de hoogmis van het Vlaamse wielrennen: de ochtenddauw, de vroege supporter, het volksfeest, de helden, de aftocht en opnieuw de leegte.

De prachtige portretten worden begeleid door wielergedichten van auteurs als Tom Lanoye, Rick De Leeuw, Dimitri Verhulst, Gerrit Komrij, Herman Gorter, Hugo Claus en nog vele anderen. "Sommige gedichten waren al geschreven, andere werden speciaal voor de tentoonstelling gemaakt. Verbazend veel auteurs bespelen in hun werk het thema wielrennen en de fietser," aldus De Pelsmaeker.

OMER HUYSE

"Onze faculteit en de Afdeling Historische Kinesiologie en Sportgeschiedenis is hiermee niet aan haar proefstuk toe" vertelt professor Delheye. "Enkele jaren geleden organiseerden we een poëziewedstrijd voor studenten en proffen. De beste inzendingen werden verzameld in een gedichtenboekje. Op Gedichtendag 2005 openden we een permanent sportparcours. In datzelfde jaar stelde ik samen met Willie Verheghe een bloemlezing samen van sportgedichten: Ook wij waren winnaars."

SOPHIE VERREKEN

De tentoonstelling in Leuven werd plechtig geopend door professor Kern- en Stralingsfysica Mark Huyse. "Tijdens mijn doctoraatsonderzoek ontdekte ik dat zijn grootvader Omer Huyse in 1924 de Ronde van Frankrijk voor onafhankelijken won," verduidelijkt Stijn Knuts. van de Faculteit Bewegings- en Revalidatiewetenschappen. "Dat was een tussencategorie tussen de amateurs en de profrenners. Als profrenner eindigde Omer Huyse enkele jaren later nog in de top-tien."

De tentoonstelling loopt tot 14 oktober en is gratis toegankelijk tijdens de openingsuren van de Centrale Bibliotheek.

Students on stage

Studenten aller steden, verenigt u, klimt dat podium op! Dat bazuinde de K.U.Leuven begin juni door Vlaanderen naar aanleiding van Students on stage. Een wedstrijd voor jong en nieuw talent, dat gelokt werd met het vooruitzicht de lauwerkrans te bemachtigen en op 15 augustus Marktrock te openen op het hoofdpodium.

SARAH VAN PEE |

Elk groepje dat een student of scholier in haar gelederen had uit de leeftijdscategorie 17 tot 24 jaar, kon zich op Netlog inschrijven voor de wedstrijd. Er werd *en masse* gereageerd: 95 groepjes stuurden een eigen nummer in. 7 van hen werden vervolgens gekozen om op 14 augustus op de Vismarkt het beste van zichzelf te geven. Het groepje dat de jury kon overtuigen, Latest Disgrace, speelde de volgende dag op de Oude Markt.

Hun deelname heeft hen geen windeieren gelegd. Pieter Schrevens, frontman van Latest Disgrace: "Heel veel mensen die ons al kenden van een free podium, hebben ons van een andere kant gezien op Marktrock. Er zijn hier en daar ook mensen die nu op ons afkomen en zeggen dat ze ons gezien hebben op Marktrock en ons goed vonden."

PETJES EN STRANDBALLEN

Vragende partij om deze wedstrijd op Marktrock te organiseren, was de K.U.Leuven. Isabelle Van Geet, manager positioning en marketing van de K.U.Leuven, geeft tekst en uitleg: "We werken al een tijdje met Marktrock samen en vinden het belangrijk om dat stadsfestival mee te trekken. We stonden daar altijd, met petjes en strandballen bijvoorbeeld, maar dit jaar wilden we aanwezig zijn met iets waar we als universiteit voor staan. Met informatie over studies moet je op Marktrock natuurlijk niet komen aanzetten. Onder onze slogan "Ontdek jezelf, begin bij de wereld" valt zeker ook musiceren en creatief bezig zijn. Vandaar het idee van Students On Stage."

De groepjes konden zich inschrijven en campagne voeren op Netlog. Op die sociaalnetwerksite werd ook één van de groepjes gekozen. De organisatoren van Marktrock kozen de andere groepjes. De vraag dringt zich hier op waarom men niet voor het populaire Facebook gekozen heeft. Van Geet: "Netlog is één van de communitysites waarmee je zoiets kan doen. Op Facebook is dat veel moeilijker. We hebben gezien dat alles eveneens erg gemakkelijk op Facebook terecht kwam. Op Netlog konden ze bijvoorbeeld een affiche downloaden met hun eigen naam. De groepjes zagen dat die affiches ook op Facebook opdoken, en dat er op die manier ook daar veel gebeurde."

CONCURRENTIE

Ook de Vismarkt, gastvrouw van dit rockfestijn, was enthousiast, daar er bij hen eindelijk weer iets te doen was op Marktrock. De kwaliteit van de groepjes was goed, al viel het ene bandje al wat beter in de smaak bij het publiek dan het andere, aldus Van Geet. De mannen van Latest Disgrace waren in elk geval onder de indruk van de concurrentie. Pieter Schrevens: "We kenden al een paar van de concurrenten van vorige wedstrijden, en van op MySpace en zo. L'âme Buccale kenden we bijvoorbeeld al van Rockvonk. We hadden toen gezien dat dat groepje redelijk wat potentieel heeft. Ook Melting Time kenden we al via MySpace. Die mannen zijn heel goed."

De K.U.Leuven is in elk geval vragende partij om er volgend jaar een tweede editie aan te breien, aldus Van Geet.

Pauscollegerock

Woensdag vindt het muziekfestival Collegerock plaats in het Pauscollege. Gaat dat goed aflopen voor dat vijfhonderd jaar oude gebouw? Want goede rock & roll is per definitie destructief, toch?

GEERT JANSSEN |

Jimi Hendrix die zijn gitaar affikte. Jerry Lee Lewis die zijn piano mishandelde. Ike die Tina wel eens een mep verkocht. In 1971 brandde het casino van Montreux af tijdens een concert van Frank Zappa & the Mothers of Invention. Deep Purple vereeuwigde het incident in zijn nummer *Smoke on the water*. In 2003 vielen er honderd doden toen een brand uitbrak bij een optreden van hardrockgroep Great White.

Staat het Pauscollege ook een dergelijk *worst case scenario* te wachten? Wij vroegen het aan conciërge Patrick Janssens. Nee, niet dé Patrick Janssens. Die is tot nader order conciërge van 't Schoon Verdiep.

Patrick Janssens: «Dat past zeker. Het is een typische studentenpeda vol jonge mensen. Ik vind het een heel goed initiatief voor de samenhang van de studenten. We verwachten ook meer volk dan vorig jaar.»

Veto: *Is er kans op gebroken ruiten of andere schade?*

Janssens: «Het plein van het college is groot genoeg om de decibels tegen te houden. Het ge-

bouw gaat zeker niet instorten. Ik denk dat de geluidsoverlast ook beperkt gaat zijn.»

Het magische woord is gevallen: geluidsoverlast. De onontkoombare klacht die oprukt als een onverwachte nevel zodra iemand een gitaar omgordt of een ezelsvel bewerkt met een drumstokje. Even bellen met iemand van de organisatie dan maar?

Yannick H'Madoun: «We hebben alles besproken met de milieuc commissie van de stad Leuven. We moeten ons houden aan maximumnormen van 95 decibel. Er is geen ideale akoestiek omdat er veel reflecties zijn. Maar het architecturale aspect draagt dan weer bij aan de sfeer en de gezelligheid.»

Veto: *De eerste editie vorig jaar schijnt niet zo'n succes geweest te zijn.*

Yannick: «Het had de hele dag geregend en daarboven was er in de MTC-aula een concert van het Festival van Vlaanderen georganiseerd. Dat was een opname voor radiozender Klara. Wij hebben ons evenement toen een paar uur moeten stilleggen. We hebben vorig jaar veel fouten gemaakt maar we hebben ook veel bijgeleerd.»

XAVIER VAN DEN BOGAERT

Vrije tribune |

Tussen cash en credo

Zijn alle advocaten van morgen reeds vastbesloten onrecht de wereld uit te helpen? Zijn de toekomstige dokters al bekommerd om de gezondheid van de hulpbehoevenden? En beogen economen in spe niets dan te streven naar globaal gelijk verdeelde welvaart? Ik durf dat te betwijfelen. Waarom begint een eerstejaarsstudent er dan wel aan?

Verplichting door de ouders? Zo'n jongere bewijst niet over de nodige drijfveer te beschikken. Hij zal er aan beginnen en mogelijk toch met goede resultaten afstuderen, maar qua studiemotivatie stemt hij blanco.

De ouders' redenering is wel voor interpretatie vatbaar. Wetende dat een diploma geen overbodige luxe is om aan werk te geraken, wordt het behalen hiervan tot enige doel verheven. Juristen belanden wel eens op de plaatsen van journalisten en de kans is groot dat er zich een bouwkundig ingenieur ontfermt over uw pensioenplan. Maar geen ziel die nog gelooft gemakkelijk een baan te vinden zonder graad op zak. En daar begint vaak het ouderlijke blindstaren. Slechts de verplichting van het afstuderen wordt opgelegd en de persoonlijke interesse verwaarloosd. Iemands slagen wordt gezien als metafoor voor diens latere welzijn. Dat is niet slechts het beeld waaraan een ouder wil dat zijn kind voldoet, vele studenten zien het net zo. Slagen in het leven wordt een missie op zich.

Steeds minder jongeren vormen zich al vroeg een beeld van de eigen sociale functie. Grootste boosdoener is de heersende TV- en internetcultuur. De constante stroom van informatie beperkt de drang tot zelfreflectie en zorgt voor een verminderd zelfbewustzijn. Dit heeft tot gevolg dat tieners meer gefocust zijn op de beleving van het hier en nu. Ze hechten meer belang aan hun directe omgeving. Vertrouwde materiële bezittingen worden zo een houvast in een snel veranderende wereld. De consumptie-maatschappij en het alom vertegenwoordigde materialisme drukken hun stempel op iemands wereldbeeld en dus ook op de toekomstvisie van studenten.

Een verlangen naar welstand is niemand vreemd. Een Borremans voor de kunstliefhebber, een Mercedes C voor de man in de file of een vakantiehuisje in de Ardennen voor de zeldzame nationalist. Ieder geeft zijn eigen invulling aan later met zaken waaraan men nu waarde hecht. Daarom is geld misschien wel de meest onvermijdelijke motivatie. Vanwege haar voorkomen in zo vele dromen of doelen.

Wie rijk is verwerft aanzien en materieel bezit behoeft het nodige kapitaal. Maar ook om kinderen op te voeden of het goede doel te sponsoren is een degelijk loon wenselijk. Onbewust wordt uit alles wat men later wil worden of doen een neveneigenschap gedestilleerd, die de sleutel tot succes lijkt. 'Veel geld hebben' wordt zo het voornaamste doel van de eigen ontwikkeling. Maar hij die nu nog te wereldvreemd is om een realistisch toekomstbeeld te creëren zal gaandeweg verder worden wie hij wil zijn, of afhaken...

Conclusie is dat de huidige leefwereld het voor jongeren niet gemakkelijk maakt om zich te oriënteren. Het is bijna logisch dat steeds minder studenten met voorbedachten rade hun nieuwe weg inslaan. Er wordt uit onverschilligheid of wel degelijk uit principe voor het grote geld gekozen. Kapitaalverwerving wijkt al te vaak voor waarden als stimulans. 7-digitbankaccounts en VISA Gold Cards worden zo de nieuwe idealen van deze generatie.

CEDRIC HAUBEN |

Splinter | Pompen of verzuipen

Woensdagmorgen, een niet onaardige Limburgse student geeft een speech over internationalisering. Quasi onzichtbaar plaatst hij een kwinkslag naar de universiteit. De buitenlandse studenten merken niets, een vicerector daarentegen kijkt geërgerd naar omlaag.

Een jaarlijks veranderend bestuur, een beperkt actieve achterban en een betwijfelbare democratische legitimatie, weinig tot geen beleidservaring en af en toe zelfs een neiging tot overdreven alcoholisme. Op het eerste zicht geen troefkaarten als je aan een onderhandelingstafel zit. Op het tweede zicht wordt het eigenlijk alleen maar erger. Studentenvertegenwoordiging bestaat goeddeels enkel bij gratie van de onderwijsinstellingen. Akkoord, er bestaat een decretale verankering, maar die verankering geeft niets weer over die kleine details waarin hem de duivel zit: geld en hoeveel geld juist. Bovendien is de organisatie van de studenten niet altijd even doordacht — bedenk maar hoe inefficiënt sommige vergaderingen verlopen — en is het engagement logischerwijze beperkter wanneer er examenperiodes aankomen. Daar komt nog eens bij dat studenten ook maar mensen zijn van vlees en bloed, met hun kleine trekjes, hun ijdelheid en domme fouten. Als we zo de balans opmaken is er eigenlijk maar weinig dat de studentenvertegenwoordiging rechthoudt.

SCHEET

Het verbaast dan ook niet dat de studenteninspraak vaak niet meer is dan, *excusez le mot*, een scheet in een fles. Het tragische is echter dat er zo weinig aan valt te doen. Een dialoog tussen de onderwijsinstelling en al haar studenten is een utopie. Op zichzelf vaak al botsende academische belangen verzoenen met die van meer dan dertigduizend individuen zou neerkomen op een onontwarbaar en vooral onwerkbaar klun-

wen van compromis na compromis. Studenten zullen zich dus altijd tevreden moeten stellen met borrelnootjes. Grote beleidslijnen uitzetten is een taak van de universiteit, desnoods met input van de regionale of andere overheden. Als studenten kleine goede ideeën hebben, zal daar naar geluisterd worden en krijgen ze waarschijnlijk wel een schouderklopje. De manoeuvreerruimte van de studentenraden is belachelijk beperkt. U wilt geen tweejarige master? Pech gehad, de beslissingen zijn eigenlijk al genomen. Als je iets wil betekenen in de verhalen van de universiteitsbesturen moet je meegaan met de stroom en vooral over de concrete invulling van de plannen aanpassingen voorstellen.

Eén troefkaart hebben de studenten misschien wel nog in handen. Namelijk de vrijheid om jeugdzonden te begaan. De vrijheid om net dat te doen wat eigenlijk helemaal niet mag. De vrijheid om een mens te zijn in wat soms een beleidsmachine lijkt. We zijn allemaal warmbloedig, we hebben allemaal nood aan een goed gesprek, rector of niet. Als er iets is dat ik LOKO, de Leuvense studentenraad, mee wil geven naar het komende jaar, dan is het dat wel. Verlies jezelf niet in de stroom. Verlies je idealen niet in een zee van teleurstellingen.

Als er iets is dat de studenten mogen zijn, dan is het wel het geweten van een universiteit. Op de treinrit van Brussel naar Leuven zie ik steeds opnieuw vijf woorden die perfect — zij het vast onbedoeld — omvatten waar studentenvertegenwoordiging om draait: "Que feriez vous sans nous?"

RUBEN BRUYNOOGHE |

Schrijver dezes is een miljoen jaar oud en heeft de wijsheid in pacht. Bovendien lust hij wel een borrelnootje op zijn tijd en een steak om half twee 's nachts.

De goedkoopste fuifzaal van Leuven!

355 euro per avond
250 euro tijdens het weekend

Faculteitskringen en hogeschoolkringen aangesloten bij LOKO en OSR/OKER krijgen een korting van 105 euro per fuif.

Bij elke 5e fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis.

Voor reservaties of inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be

di beauty & care

Aanbieding geldig van 20/9 tot 17/10/2010

STUDENTENACTIE

-5€

bij iedere aankoop van minstens 25€

Aanbieding geldig in uw **Di-winkel Leuven**
Brusselsestraat 22 - 3000 Leuven

*Geldig bij uw volgende aankoop bij afgifte van deze coupon aan de kassa.
Aanbieding niet geldig op telefoonkaarten en vuilniszakken.
Niet cumuleerbaar met andere promoties.
V.U. De nv, Houba de Strooperlaan 65, 1020 Brussel.

2 009000 010031

(advertentie)

(advertentie)

92,9%

van onze studenten vindt direct werk na afstuderen.

De anderen gaan eerst met vakantie.

WWW.JEWERKTVOORJEHETMERKT.BE

KHLEUVEN
KATHOLIEKE HOGESCHOOL LEUVEN

Cultuurkalender |

DINSDAG 28/9
10CCmuziek — om 20u00 in Het Depot
(www.hetdepot.be)**Het Lichaam** van Toneelgroep Ceremonia
theater — om 20u00 in de Schouwburg
(www.30cc.be)**En un jardin** van Capilla Flamencamuziek — om 19u00 en 21u00 in de
Kruidtuin (www.30cc.be)**Ekonomika Kick-Off**muziek — om 17u00 in het stadspark
(www.ekonomika.be)

WOENSDAG 29/9

**De wederopbouw van het Westen: deel I
WIT van de Koe**theater — om 20u00 in de Schouwburg
(www.30cc.be)**De oogst van het seizoen**literatuur — om 20u00 in Bibliotheek
Tweebronnen (www.30cc.be)

Collegerock

muziek — om 14u00 in het Pauscollege
(www.collegerock.be)

DONDERDAG 30/9

Kommil Foo de Luxe van Kommil Foo &
Orquesta Tanguediacabaret — om 20u00 in de Schouwburg
(www.30cc.be)**WE van Nada Productions**theater — om 19u30, 21u00 en 22u00 in
STUK (www.stuk.be)**Mixtape — Stuff to dance to**muziek — om 20u30 in STUK Labozaal
(www.stuk.be)**Couple-like** van Ugo Dehaes & Keren Levidans — om 20u30 in STUK Soetezaal
(www.stuk.be)**Kapitan Korsakov**muziek — om 23u59 in STUK Labozaal
(www.stuk.be)

VRIJDAG 1/10

Kommil Foo de Luxe van Kommil Foo &**Orquesta Tanguedia**cabaret — om 20u00 in de Schouwburg
(www.30cc.be)**WE van Nada Productions**theater — om 19u30, 21u00 en 22u00 in
STUK (www.stuk.be)**Couple-like** van Ugo Dehaes & Keren Levidans — om 20u30 in STUK Soetezaal
(www.stuk.be)**The Bear that Wasn't and friends**muziek — om 20u30 in STUK Labozaal
(www.stuk.be)

ZATERDAG 2/10

Kommil Foo de Luxe van Kommil Foo &
Orquesta Tanguediacabaret — om 20u00 in de Schouwburg
(www.30cc.be)**Doortocht van Adriaan Van den Hoof**theater — om 20u00 in Het Depot
(www.hetdepot.be)**WE van Nada Productions**

theater — om 19u30, 21u00 en 22u00 in

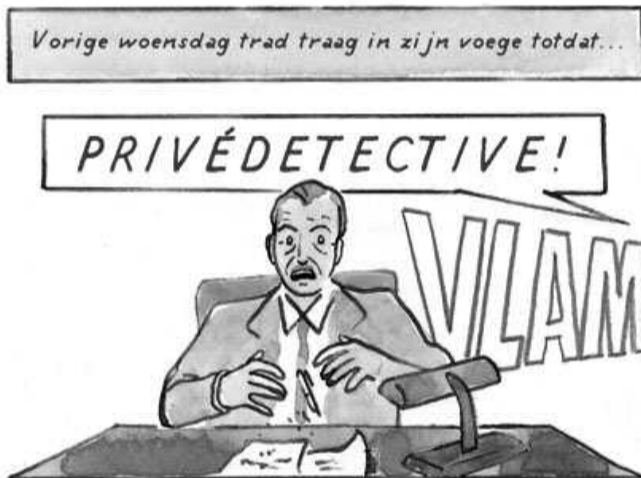
STUK (www.stuk.be)

Couple-like van Ugo Dehaes & Keren Levidans — om 20u30 in STUK Soetezaal
(www.stuk.be)**The Bear that Wasn't and friends**muziek — om 20u30 in STUK Labozaal
(www.stuk.be)

ZONDAG 3/10

Jazz op zondag: Corpomuziek — om 21u00 in STUKcafé
(www.stuk.be)**Doortocht van Adriaan Van den Hoof**theater — om 20u00 in Het Depot
(www.hetdepot.be)**Zoon van Raf Walschaerts**toneel — om 20u00 in de Schouwburg
(www.stuk.be)

(GJ) |

Strip | Peter Moerenhout & Seb C
PARKINSON & ALZHEIMERAmuseeVous
heeft je
nodig!

Op dinsdag 9 november organiseert AmuseeVous voor de tweede keer *De Kotroute*. Het succesconcept van twee jaar geleden blijft behouden: beginnende kunstenaars toveren Leuvense koten om tot musea-voor-één-nacht, begeleid door jonge muzikanten in een inspirerende sfeer. Bedoeling is om de drempel naar kunst drastisch te verlagen. Daarom is het hele evenement gratis!

BURLESK

Als thema werd deze keer gekozen voor "à la burlesque". De intieme setting van het gemiddelde studentenkot moet elke bezoeker kunnen prikkelen, terwijl de samenwerking met museum M en kunstencentrum STUK moet zorgen voor een sterk kunstenaanbod.

OPROEP

Voor dit alles is AmuseeVous druk op zoek naar een schare kunstenaars, muzikanten, artiesten, vrijwilligers, kotbewoners en enthousiastelingen.

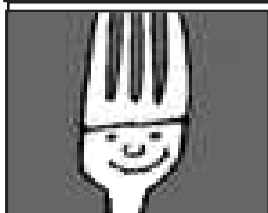
Heb jij een te gek kot in de wijde omgeving van museum M of STUK dat je één avond tot tentoonstellingsruimte wil omtoveren? Ben jij een jonge kunstenaar of artiest wiens werk gewoon gezien of gehoord moet worden op één van deze koten? Of wil je je gewoon als vrijwilliger aansluiten bij het AmuseeVous organisatie-team? Mail dan voor 14 oktober naar leuven@amuseevous.be

De Kotroute, dit jaar met een vleugje *burlesque style*: een cocktail die je geproefd moet hebben!

(JB) |

Veto zoekt
medewerkers

Spring binnen
in de 's
Meiersstraat 5

Menu van de week in Alma 1-2-3 27 Sept.-01 Okt 2010

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

1/2e kip met saus en garnituur A2 +A3	5,00
Bami Goreng	4,10
Gehakte steak met erwtes op z'n Frans A2+A3	2,60
Heekfilet met botersaus en juliennegroenten	4,60
Koninginnenhapje A2+A3	3,50
Quornfilets met tirolersaus en spinaziestoemp 	5,00
Spaghetti bolognese A1+A3	2,60 - 3,10
Steak met groenten en saus A1+A3	5,00
Stoofvlees op z'n Vlaams A1	4,60

woensdag

4-kazentortellini met spinazie, tomaat en maïs 	4,10
Boomstammetje met bloemkool	3,50
Koninginnenhapje A1+A3	3,50
Romig varkensstoofpotje met champignons	2,60
Spaghetti bolognese A3	2,60 - 3,10
Steak met groenten en saus A2+A3	5,00
Stoofvlees op z'n Vlaams	4,60
Tex Mex met kip	5,00

donderdag

Broccolitaart met slaatje 	5,00
Fishsticks met tartaarsaus A3	2,60
Kalkoenlapje met wortelen en kampernoelies	4,10
Koninginnenhapje A2+A3	3,50
Loempia met zoetzure chilisaus en Oosterse rijst	3,50
Spaghetti bolognese	2,60 - 3,10
Steak met groenten en saus A2+A3	5,00
Stoofvlees op z'n Vlaams A1+A3	4,60

vrijdag

Burrito met ratatouille in Napolitaanse saus 	5,00
Kippenbout met currysous en fruitcocktail	2,60
Koninginnenhapje A1+A3	3,50
Stoofvlees op z'n Vlaams A2+A3	4,60
Varkenslapje met knolselder in basilicumsaus en gebakken aardappelen	4,60

Filmticket voor slechts 6€ ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in alle ALMA-resaurants! De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu **Gasthuisberg, Justus Lipsius** en **Pauscollege**

(advertentie)

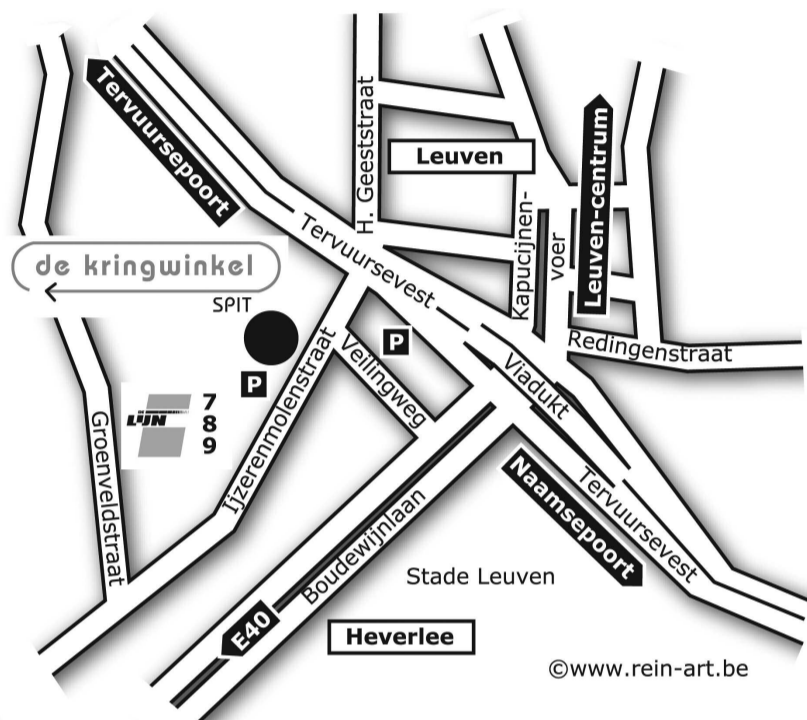
Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:
IJzerenmolenstraat 10-12 in Heverlee

Open: ma - vrij: 10 - 18u
zat: 10 - 17u
zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57 Web: www.spit.be

©www.rein-art.be

(advertentie)

novecento

KOM LUISTEREN NAAR DE
MUZIEK VAN DE 20STE EEUW
27 SEP - 20 OKT LEUVEN

Zeven topconcerten: het Belgische
debuut van een Cubaans meesterpianist,
Berlijns cabaret, een fameus Frans
pianoduo, klavecimbel op nieuwe wijze...

www.novecentofestival.be

FESTIVAL VAN
VLAANDEREN
VLAAMS-BRABANT

Ticketlijn 016/300 900 Ticketbalie Tweebronnen

Stevige kortingen en gratis
UUR KULTUURconcert voor
houders Cultuurkaart K.U. Leuven

(advertentie)

CampusShop.be biedt studenten gratis anti-diefstal software

Studenten worden geregeld het slachtoffer van diefstal. Volgens de Leuvense politie vertegenwoordigen de inbraken in studentenwoningen en -koten meer dan de helft van alle inbraken in woningen. De inbrekers hebben het vooral gemunt op juwelen en elektronische spullen zoals laptops, gsm's en mp3-spelers.

Diefstal van een laptop is niet alleen erg voor de hardware, maar erger nog, ook voor de privacy van studenten. Want de dieven gaan niet alleen met de laptop zelf aan de haal, ze hebben ook toegang tot de data op de harde schijf van de gestolen laptop. CampusShop, marktleider op het gebied van studentenlaptops, biedt studenten nu gratis een oplossing en levert bij aankoop van een laptop een gratis licentie voor Final Defence Software. Met Final Defence kunnen gestolen of zoekgeraakte laptops opgespoord worden en kan de student er op afstand voor zorgen dat niemand toegang krijgt tot de gegevens op de gestolen laptop.

Door de software van Final Defence te installeren kan niemand anders de vertrouwelijke gegevens inzien.

Het pakket zorgt ervoor dat de laptop onbruikbaar en dus oninteressant wordt. Alles wat Final Defence nodig heeft, is dat de laptop gedurende een milliseconde online komt nadat deze als gestolen werd aangemeld. Vervolgens kunnen vertrouwelijke gegevens worden verwijderd en kan opgespoord worden waar de laptop zich bevindt. Zelfs als de laptop nooit meer online komt, is Final Defence Professional, in tegenstelling tot concurrerende producten, nog steeds in staat om de gegevens automatisch te beveiligen door middel van de 'Time to Live'-functie, waarmee de gegevens na een vooraf ingestelde periode automatisch vergrendeld kunnen worden!

Kijk voor meer informatie over Final Defence en het aanbod van CampusShop.be op www.CampusShop.be.

CampusShop.be | De beste laptopdeals

(advertentie)

doe de groentetas!

elke maandag een verrassend biologisch groente- en fruitpakket

afhaalpunten, data en uren: www.kuleuven.be/groentetas

(advertentie)

WEL, de UNIVERSITAIRE WERKGROEP LITERATUUR EN MEDIA

Op niveau al 30 jaar praktische opleiding van auteurs, journalisten en mediadeskundigen.

Het eerste jaar start op donderdag 7 oktober 20u.

(lokaal Soc. Wet., Van Evenstr.)

M.m.v. Kr. Bonneure (VRT), St. Coninx (filmregisseur), L. Defour (tv-drama), H. Devroe (WEL), prof. K. Deschamps (KUL), R. Van Cauwelaert (Knack), F. Van Oostende (VTM) en D. Verstraeten (VTM).

Tijdig inschrijven via **016/22.93.24** of uwlmwel@yahoo.com

WEL geeft ook het gelijknamige literaire tijdschrift uit en organiseert drie wedstrijden.

(advertentie)

Colofon |

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel. 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
E-mail: veto@veto.be

Jaargang 37 - nummer 01
Dinsdag 28 september 2010

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:

Ruben "Audi" Bruynooghe

Redactiesecretaris & V.U.:

Geert "Skoda" Janssen
's Meiersstraat 5 - 3000 Leuven

Redactie:

Eline "Trabant" Van Eldere, Jelle "Citroën Picasso" Dehaen, Jens "Saab" Cardinaels, Linde "Bentley" Smeets, Pieter "Renault" Haeck, Sophie "Peugeot" Verreyken & Laurens "Alfa Romeo" Cerulus

Medewerkers:

Alexander "Ferrari" Cornet, Christine "Cadillac" Laureys, Christoph "Buick" Meeussen, Elisabeth "Aston Martin" Vanderveken, Els "Geit" Dehaen, Floris "Fiat" De Leeuw, Frederik "Smart" Herregods, Janina "BMW" Verbruggen, Joachim "Delorean" Beckers, Ken "Minerva" Lambeets, Koenraad "Benewagen" Coels, Laurens "Toyota" Storms, Margot "Hyundai" Hollevoet, Matthias "Range Rover" Adriaensen, Michael "Eend" Cerulus, Michaël "Jeep" Cloots, Philip "Lada" Gallasz, Sarah "Kever" Van Pee, Stephanie "Kia" Verbeken, Tine "Volvo" Kemps, Lisa "Seat" Develtere, Tomas "Dino" Cassiman & Xavier "Porsche" Van Den Bogaert, Bas "Mitsubishi" Van Den Bogaert, Erin "DAF" Maas

Cartoons:

Peter "Simca" Moerenhout & Sec "Dacia" C

DTP:

Jens Cardinaels, Pieter Haeck, Maud "Nissan" Oeyen, Jeroen "Hummer" Deblaere, Herlinde "Honda" Hiele & Geert Janssen

Eindredactie:

Jens Cardinaels, Pieter Haeck, Jelle Dehaen, Ruben Bruynooghe & Geert Janssen

Internet:

www.veto.be & www.twitter.com/veto_be

Publiciteit:

Alfaset cvba - Maxim "Bugatti" Van Hoeymissen
alfaset@loko.be
016 22 04 66

Drukkerij:

Tuerlinckx (Molenstede)
Oplage: 9.000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen

Binnenland: 11 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdagmiddag plaats om 16u en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, auto's ...) zijn welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

ALS ALLES PAST ZOALS EEN HANDSCHOEN

Wanneer we al meer romantiek hebben beleefd met Raf Walsschaerts dan waartoe "Veto" ons contractueel verplicht, komt Mich Walsschaerts aanwaaien, met kabas en al. Hoewel de siamese tweeling intussen duidelijk gesplitst is, vormen de broers Walsschaerts nu al meer dan twintig jaar het succesvolle duo Kommil Foo. Reden genoeg om terug te blikken met een De Luxetournee, moeten ook wij bekennen.

MATTHIAS ADRIAENSEN & KOENRAAD COEL |

Veto: Jullie nieuwe show wordt omschreven als Kommil Foo goes tango. Hoewel jullie onbetwiste manusjes-van-alles zijn, zien we jullie niet meteen een tango dansen. Vergissen we ons?

Raf Walsschaerts (broer mét haar): «Wel, dat is dan ook het enige wat we niet doen (lacht). We hebben Orquesta Tanguedia ooit zien spelen en dachten: "Amai, dat zou een fantastisch begeleidingsorkest zijn voor ons." Je bedenkt zoets niet, je komt er gewoon op uit. Eigenlijk is zo'n tango-orkest een combinatie van een echt klassiek orkest met strijkkwartet en de ritmesectie van een jazzband. De tango is heel passioneel, agressief en dan weer teder. Dat maakt het multi-inzetbaar, en dus ideaal voor ons.»

Veto: Jullie selecteren voor deze show uit een repertoire van meer dan twintig jaar, "met net dat ietsje meer. "Wat mogen we verwachten van dat "ietsje meer"?"

Walsschaerts: «Normaal spelen wij met twee. We hebben ook jarenlang gespeeld met een groep met een drum, bas, blazers en Hammondorgel. Echt stevig dus! Dat hebben we nu niet. Toch hebben we nog nooit het gevoel gehad dat het zo goed zit. Het past zoals een handschoen. Dat is zeer bepalend in de voorstelling.»

ONVERSLIJTBAAR

Veto: Jullie zijn bekend geworden met "Morgen Maandag". Daarna hebben jullie minder televisie gedaan. Bewust?

Walsschaerts: «Zeker. Je kan geen twee dingen goed doen. Ik moet het eigenlijk anders stellen: we zijn beter in wat we doen op scène dan op tv. Het zijn dan ook twee aparte stielen. Het is indertijd toevallig gekomen. Mark Uytterhoeven zag ons spelen in een klein clubje. Tijdens de pauze stond die al recht en zei: "Mannen, goesting om mee te doen met mijn volgende show?" Waarop wij: "Jaja, tuurlijk" en wij voortspelen. Daarna belde Mark: "Ik meende dat wel". Zo zijn we er ingerold. Maar hij had ons eigenlijk live zien spelen. Dat is wat écht ons ding is en waar wij al twintig jaar voor gaan. Al de rest vinden we secundair: interviews geven, op radio en televisie komen. Deze week zitten we bijvoorbeeld in *De Laatste Show*. Zoets doen we wel graag, maar eigenlijk staat dat allemaal in functie van onze liveness. Je ziet in Vlaanderen heel veel mensen die vanalles doen. Er wordt gedacht dat als je theater kunt spelen, je eventueel iets op tv kunt gaan doen. Zo van: "Waarom maken jullie geen tv-programma, mannen?" Maar dat is iets helemaal anders. Wij werken maar liefst een jaar aan een voorstelling van twee uur! Twee uur televisie moet je daarentegen op amper een maand maken.»

Veto: Waren er voor jullie doorbraak ook moeilijke momenten, waarop jullie twijfelden?

Walsschaerts: «Amai, het zal wel zijn! Toen wij begonnen zeiden de mensen: "Wa zijde gulle van plan? Pak er een drummer en een bassist bij! En zoveel babbel!" Wat wij toen deden, bestond toen nog niet echt. Dan krijg je mensen die héél enthousiast zijn en ook mensen die het ongelofelijk slecht vinden. Nu is

pe kritiek kregen, waarmee konden jullie jezelf overtuigen om toch door te zetten?

Walsschaerts: «Het is een romantisch cliché, maar als het er inzigt, dan moet het er ook uit. Het was een droom van me om zoets te doen. Ik ben opgegroeid in Essen, dat is echt op de boerenbuiten. Het

"Bij alles heb je ja-smurfen en nee-smurfen"

is nooit in mij opgekomen om Studio Herman Teirlinck te doen of toneelschool of muziek. Ik ging gewoon psychologie studeren. Toen ik op de universiteit in Gent zat, leerde ik andere mensen kennen, van

niet: "We gaan door tot aan ons pensioen." We hopen dat ergens wel, maar het heeft geen zin om dat te plannen. Het toffe is dat het zo'n grote speeltuin is. We spelen muziek die van pop tot kleinkunst kan gaan, het kan zowel grappig als serieus zijn. Op die manier hebben we het leuke gevoel dat we er alles in kwijt kun-

nen. Dat geldt trouwens ook voor het publiek. Als we gezond van lijf en leden blijven en geen ruzie krijgen, blijven we dat dus nog wel heel lang doen, denk ik. We hebben al negen platen gemaakt, en het is tof om nu

ken met een fles wijn op het strand. 's Avonds gaan we met andere mensen iets eten en gaan we uit. Dat is dus wel romantisch (lacht). Het is de combinatie van isolement en concentratie enerzijds en zorgeloos vertier anderzijds.»

Veto: Waarschijnlijk heeft u deze vraag al vaak moeten beantwoorden, maar bent u uw broer nog niet beu?

Walsschaerts: «Kotsbeu (lacht)! Nee, absoluut niet. Wij kunnen elkaar heel goed met rust laten naast het podium. De eerste tien jaar van Kommil Foo, woonden we eigenlijk in muziekcafé de Charlatan in Gent. Daar reden we na het optreden heen, om er 's morgens samen terug buiten te strompelen. Vervolgens sliepen we en vertrokken naar het

XAVIER VAN DEN BOGERT

dat misschien nog zo, maar we merken dat minder. We namen toen deel aan een wedstrijd in Amsterdam, waarbij de jury ons aanraaide om te stoppen. Maar omdat we allebei wel goede stemmen hadden, opperden ze om «op te gaan in een groter geheel». Op de weg naar huis hebben we niet veel tegen elkaar gezegd (lacht). Later hebben we dan toch een

"We zijn geen mensen om naar Benidorm te gaan"

aantal prijzen gewonnen en zijn die juryleden zelfs collega's geworden. Als je met iets begint, heb je altijd ja-smurfen en nee-smurfen. Dat blijft trouwens ook zo. Een president — Kennedy of zo — zei ooit dat 20 procent altijd tegen is. Al-tijd! Wat je ook voorstelt. Dan kan je beginnen onderhandelen met de rest, om hen in je kamp te krijgen.»

Veto: Toen jullie in het begin scher-

wie ik beter gitaar leerde spelen. Pas tegen de tijd dat ik afstudeerde, werd het echt in die mate een droom dat het sterker werd dan de moeilijke momenten waarop er tegenwind was. Daarnaast moet ik ook zeggen dat mijn broer en ik — hoewel we ook leuk met allerlei andere mensen hebben gespeeld — van in het begin een heel specifieke onderlinge kracht voelden.»

Veto: Zitten jullie nu op een hoogtepunt waarop je zou kunnen stoppen? Jullie spreken van onverslijtbare grappen, maar hoe onverslijtbaar is Kommil Foo?

Walsschaerts: «Dat weten we zelf niet. Wij denken altijd maar één voorstelling vooruit. Die wordt ongeveer een jaar op voorhand gepland. Mijn broer en ik merken nu: "We gaan er nog ene doen". Maar we zijn niet getrouwd. We denken

terug te kijken. We vinden zelf dat we al zoveel goede liedjes geschreven hebben dat het spijtig is om die nooit meer uit te voeren (lacht). Vandaar deze tour.»

KOTSBEU

Veto: Jullie gaan regelmatig naar een klein eilandje in Griekenland om aan nieuw materiaal te werken. Hechten jullie veel belang aan bijzondere plaatsen en rituelen als jullie schrijven?

Walsschaerts: «Het is een onromantisch antwoord, maar eigenlijk niet. We zijn geen mensen om naar Benidorm te gaan, dus gaan we toevallig al twintig jaar naar Griekenland. Het is een eilandje met één dorp, waar amper 250 Grieken wonen. We kennen daar intussen heel veel mensen, en spelen er dan in cafeetjes, gewoon covers voor een paar pinten. Eigenlijk zoeken we afzondering, maar als we nu met z'n tweeën in een blokhut in de Ardennen zouden kruipen, dat houden we geen week vol. In Griekenland slapen we uit en wer-

volgende optreden. Toen waren we bijna altijd samen. Nu is dat totaal anders. We hebben allebei onze eigen biotoop, ons eigen gezin. Op het podium — dat gaat opnieuw zeer romantisch klinken in jullie oren, maar het is waar — hebben we iets speciaals. Daar ben ik nog elke dag blij om. Met mijn broer is het letterlijk zo dat als hij improviseert achter mijn rug, ik voel dat er iets gebeurt. Hij weet dat ik dat weet en ik kan — zonder dat ik het gezien heb — er juist op reageren. Andersom trouwens ook. Dat is echt heel maf!»

Veto: Zit er nog veel improvisatie in jullie shows?

Walsschaerts: «Elke avond. Soms heel subtiel, dan weer heel groot. Dan besteden we bijvoorbeeld tien minuten aan iemand die naar het toilet gaat en niet terugkomt. Dan gaan we allebei van het podium en brengen we die man mee binnen (lacht). Je speelt met je ogen en oren open. Dat lukt wel enkel als we onze show goed kennen. In het begin ben je vooral aan noten en woorden aan het denken.»